

ผลของการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมที่มีต่อทักษะ
การอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านนาดี
อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว

สารนิพนธ์
ของ
จารุวรรณณี เหล่าดี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
มีนาคม 2550

ผลของการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมที่มีต่อทักษะการอ่าน
ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านนาดี
อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว

บทคัดย่อ
ของ
จารุวรรณณี เหล่าดี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
มีนาคม 2550

จารุวรรณณี เหล่าดี. (2550). ผลของการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม

ที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านนาดี

อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ :

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : ผู้ช่วย

ศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ

การศึกษาค้นครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลของการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่2 โรงเรียนบ้านนาดี อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2549 ที่มีทักษะการอ่านภาษาไทยน้อยจำนวน 14 คน ซึ่งได้จากการสุ่มอย่างง่ายจากประชากร แล้วสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 7 คน กลุ่มทดลองคือ กลุ่มที่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม กลุ่มควบคุมคือ กลุ่มที่ไม่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม เครื่องมือที่ใช้คือ แบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาไทย สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ การทดสอบค่าที

ผลการวิจัย พบว่า

1. นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาไทยเพิ่มขึ้น หลังจากได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาไทยเพิ่มขึ้น หลังจากไม่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมมีทักษะการอ่านภาษาไทยเพิ่มขึ้นมากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

THE EFFECTS OF INTEGRATED LEARNING WITH SOCIAL REINFORCEMENT
ON THE THAI READING SKILL OF PRATHOM SUKSA II STUDENTS
OF BANNADEE SCHOOL IN KLONGHAT DISTRICT,
SRAKAE0 PROVINCE

AN ABSTRACT
BY
JARUWANNEE LOUDEE

Presented in partial fulfillment of the requirement for the
Master of education degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University

MARCH 2007

Jaruwannee Loudee. (2007). *The Effects of Integrated Learning with Social Reinforcement on the Thai Reading Skill of Prathom Suksa II Students of Bannadee School in Klonghat District, Srakaeo Province. Master's Project*, M.Ed.(Educational Psychology). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor : Assist.Prof. Promtida Sankamkrue

This purposes of this experimental research were to study the effects of integrated learning with social reinforcement on the Thai reading skill of prathom suksa II students of Bannadee school in academic year 2006. The subjects were 14 prathom suksa II students with lower Thai reading skill . Then they were randomly divided into experimental group and control group; each group was consisted of 7 students. The experimental group was exposed to the integrated learning with social reinforcement program. The control group was not exposed to the integrated learning with social reinforcement program. The instrument was the Thai reading skill test. The data was analyzed by t-test.

The results were as follows :

1. The students' Thai reading skill exposed to integrated learning with social reinforcement was significantly better than the experiment at .01 level.
2. The students' Thai reading skill that not exposed to integrated learning with social reinforcement was significantly better than the experiment at .01 level.
3. The students' Thai reading skill exposed to integrated learning with social reinforcement was significantly better than the others students' Thai reading skill that not exposed to integrated learning with social reinforcement at .01 level.

ผลของการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมที่มีต่อทักษะ
การอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านนาดี
อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว

สารนิพนธ์
ของ
จารุวรรณณี เหล่าดี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
มีนาคม 2550
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการ
สอบ ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง ผลของการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมที่มี
ต่อทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านนาดี อำเภอคลองหาด จังหวัด
สระแก้ว ของ จารุวรรณณี เหล่าดี ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิดา แสนคำเครือ)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(รองศาสตราจารย์ เวณี กรีทอง)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิดา แสนคำเครือ)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(รองศาสตราจารย์ เวณี กรีทอง)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย ชูชาติ)

วันที่ เดือน มีนาคม พ.ศ. 2550

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือจากผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสงคำเครือ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์เวณี กรีทอง และอาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา กรรมการสอบปากเปล่าสารนิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาชี้แนะข้อบกพร่อง และให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดี และเป็นผู้ประสิทธิประสาทวิชา ตลอดจนเป็นแบบอย่างที่ดีในการทำหน้าที่ครู ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์เวณี กรีทอง อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ที่กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ และได้ให้คำปรึกษาแนะนำแก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณ คุณแม่ทองลา เหล่าดี และเพื่อนร่วมงานทุกคนที่กรุณาให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนและเป็นที่กำลังใจในการทำสารนิพนธ์เป็นอย่างดีเสมอมา และขอบใจนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนบ้านนาดีทุกคน ที่ได้ให้ความร่วมมือในการทดลอง และเก็บรวบรวมข้อมูลจนสำเร็จลงด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์ใด ๆ จากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณแก่บิดามารดา คุณครู-อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

จารุวรรณณี เหล่าดี

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบบูรณาการ.....	7
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบบูรณาการ.....	7
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบบูรณาการ.....	14
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องการเสริมแรงทางสังคม....	17
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเสริมแรงทางสังคม.....	18
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเสริมแรงทางสังคม.....	19
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านภาษาไทย.....	26
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านภาษาไทย.....	18
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านภาษาไทย.....	19
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนบ้านนาดี อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว.....	27
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	
แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง.....	30
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	30
วิธีการดำเนินการสร้างเครื่องมือ.....	30
สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง.....	31
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	34
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	38
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	38
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	39
การดำเนินการทดลอง.....	39
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	40
อภิปรายผล.....	40
ข้อเสนอแนะ.....	43
บรรณานุกรม.....	44
ภาคผนวก.....	47
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	89

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	แสดงแผนการทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest – Posttest Design.....	32
2	แสดงการเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาไทยกลุ่มทดลองก่อนและหลังที่ได้รับการเรียนรู้ แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมของนักเรียน.....	36
3	แสดงการเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาไทยกลุ่มทดลองก่อนและหลังที่ไม่ได้รับ การเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมของนักเรียน.....	37
4	แสดงการเปรียบเทียบผลต่างทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้ แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมกับนักเรียนที่ไม่ได้รับการเรียนรู้ แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม.....	38
5	แสดงการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการอ่านภาษาไทยของกลุ่มทดลองก่อนและหลัง ไม่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม.....	94
6	แสดงการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการอ่านภาษาไทยของกลุ่มควบคุมก่อนและหลัง ไม่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม.....	95
7	แสดงการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการอ่านภาษาไทยของกลุ่มที่ได้รับการเรียนรู้ แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมกับกลุ่มที่ไม่ได้รับการเรียนรู้ แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม.....	96
8	แสดงผลต่างทักษะการอ่านภาษาไทยของ นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม.....	97
9	แสดงผลต่างทักษะการอ่านภาษาไทยของ นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม.....	98
10	แสดงการเปรียบเทียบผลต่างของคะแนนทักษะการอ่านภาษาไทยของ นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมกับ นักเรียนที่ไม่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม.....	99
11	แสดงการผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ และแสดงค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาไทย.....	100

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติและเป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย ทั้งยังเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อความเข้าใจของคนในชาติ นอกจากนั้นภาษาไทยยังเป็นมรดกทางวัฒนธรรม ที่คนไทยภูมิใจที่จะใช้และธำรงไว้ให้ยั่งยืน (วารสารวิชาการ. 2545 : 7) ดังนั้นภาษาไทยจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งของการศึกษาในระดับประถมศึกษา และภาษาไทยยังเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้วิชาอื่นอีกด้วย จึงมีความจำเป็นมากที่จะใช้ภาษาไทย

การพัฒนาทักษะการใช้ภาษานั้น การอ่านถือว่ามีค่ามาก เพราะเป็นทักษะพื้นฐานทางภาษาที่ใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษา ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่นักภาษาศาสตร์ยอมรับกันว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่าที่สุด เป็นพื้นฐานที่สำคัญแก่การเรียนรู้สรรพวิทยาการทั้งปวง ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าทักษะการอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นที่สุด ผู้ที่เป็นนักปราชญ์และผู้ที่มีชื่อเสียงเกือบทั้งหมดจะเป็นนักอ่าน เพราะเขาเหล่านั้นแสวงหาความรู้จากการอ่านทั้งสิ้น จะเห็นได้ว่าความก้าวหน้าในสาขาวิชาต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านวิทยาศาสตร์ ทางสังคม หรือทางการศึกษา ล้วนเกิดจากการเรียนรู้ที่ได้จากการอ่านแทบทั้งสิ้น (บันลือ พฤกษ์วัน. 2529: 4 – 11)

เด็กในวัยเรียนควรมีนิสัยรักการอ่าน อยากรู้ อยากเรียน และอยากอ่านมากขึ้น ดังพระบรมราชโองการของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช พระราชทานแก่คณะสมาชิกห้องสมุดทั่วประเทศไว้ว่า หนังสือเป็นสิ่งที่มีค่าสำหรับการพัฒนาทั้งกาย ทั้งอาชีพ ทั้งความรู้วิชาการ ทั้งการค้นคว้า และในที่สุดความพอใจในทางจิตใจของมนุษย์ขั้นสูงที่สุด ผู้รอบรู้ก็ย่อมต้องอาศัยหนังสือเป็นการสะสมความรู้และทุกสิ่งทุกอย่างที่มนุษย์ได้สร้างทำมา คิดมาแต่โบราณกาลจนถึงทุกวันนี้ หนังสือจึงเป็นสิ่งสำคัญล้ำๆ ธนาครความรู้และเป็นอมสิน(อุทัย วาดีเจริญ. 2548 : 1 ; อ้างอิงจากสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย.2515:6-7)

กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดจุดประสงค์ของการอ่านในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 ดังนี้ สามารถอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ สามารถอ่านออกเสียงคำ วลี ประโยค ตามหลักเกณฑ์การอ่านได้และสามารถอ่านบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้อย่างคล่องแคล่ว รวดเร็ว ถูกต้องตามอักขรวิธี ซึ่งปัญหาสำคัญในการเรียนของนักเรียนคือ ปัญหาด้านการอ่าน นักเรียนยังไม่มีทักษะในการอ่าน โดยการไม่มีทักษะในการอ่านนั้นส่งผลต่อการเรียนการสอนวิชาอื่นๆตามมา เพราะเมื่อนักเรียนไม่สามารถอ่านได้ ก็ไม่สามารถเรียนรู้ได้ (ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์. 2523: 34)

ผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านนาดี อำเภอลองหาด จังหวัดสระแก้ว มาเป็นเวลา 3 ปี จากประสบการณ์ทำงานผู้วิจัยสังเกตเห็นว่า ในการสอนวิชาภาษาไทย นักเรียนไม่สามารถอ่านจับใจความสำคัญได้ ไม่สามารถอ่านผันวรรณยุกต์ และออกเสียงคำควบกล้ำไม่ถูกต้อง

ผู้วิจัยจึงได้สำรวจปัญหาเบื้องต้น โดยการใช้แบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 2 ข้อถามนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 3) จำนวน 56 คน ดังนี้

คำถามข้อที่ 1 ถามว่า “ ขณะที่นักเรียนเรียนอยู่นี้ นักเรียนคิดว่ามีปัญหาหรือไม่ถ้ามีคือปัญหาใด ” ผลสำรวจพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 18 คน มีปัญหาด้านการเรียนจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 โดยแบ่งออกเป็นปัญหาด้านการอ่านภาษาไทย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 38.88 ปัญหาด้านการเขียน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 27.78 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 24 คน มีปัญหาการเรียนจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 79.16 โดยแบ่งออกเป็นปัญหาการอ่านภาษาไทย จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33 ปัญหาการเขียน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 20.83 นักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 14 คน มีปัญหาการเรียนจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 71.43 โดยแบ่งออกเป็นปัญหาการอ่านภาษาไทย จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 42.86 ปัญหาการเขียน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57

คำถามข้อที่ 2 ถามว่า “ นักเรียนมีวิธีแก้ปัญหาดังกล่าวอย่างไรบ้าง ” ซึ่งการสำรวจนักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตอบว่า ถ้ามุ่งมั่น ตั้งใจเรียนมากขึ้น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตอบว่า ถ้ามุ่งมั่น ตั้งใจเรียนมากขึ้น อ่านหนังสือเพิ่มขึ้น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตอบว่า ตั้งใจเรียนมากขึ้น ถ้ามุ่งมั่น ตั้งใจเรียนมากขึ้น

ผลการสำรวจปัญหาดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีปัญหาการเรียนด้านทักษะการอ่านมากที่สุด คือร้อยละ 79.16 ซึ่งปัญหาทักษะการอ่านภาษาไทยส่งผลต่อการเรียนการสอนวิชาอื่นๆตามมา เช่น ในวิชาคณิตศาสตร์ ถ้านักเรียนมีทักษะการอ่านน้อยก็ไม่สามารถอ่านโจทย์เลขได้ในวิชาวิทยาศาสตร์นักเรียนก็ไม่สามารถอ่านทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์ได้ ดังที่ ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์ (2523: 1) กล่าวว่า การที่นักเรียนไม่มีทักษะในการอ่านนั้นส่งผลต่อการเรียนวิชาอื่นๆตามมา เพราะเมื่อนักเรียนไม่สามารถอ่านได้ก็ไม่สามารถเรียนรู้ได้ สอดคล้องกับ สนิท สัตยภาส (2542: 93-34) ที่กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญและอำนวยความสะดวกอย่างมากมาย ได้แก่ การอ่านช่วยให้ผู้อ่านได้รับความรู้ การอ่านช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตและยกระดับสติปัญญาให้สูงขึ้น การอ่านเป็นเครื่องมือของการศึกษา เพราะไม่ว่านักเรียนจะเรียนวิชาใดล้วนต้องอาศัยการอ่าน การอ่านช่วยให้มีความก้าวหน้าในอาชีพ การอ่านช่วยให้ปรับปรุงบุคลิกภาพได้ การอ่านช่วยแก้ปัญหาในใจได้

การอ่านทำให้เกิดความจรรโลงใจ ได้รับความเพลิดเพลิน การอ่านช่วยให้เราใช้เวลาว่างอย่างมีคุณค่า ด้วยความสำคัญและประโยชน์ของการอ่านดังกล่าว จึงเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่เราจะได้ฝึกตนให้มีทักษะการอ่านและมีนิสัยรักการอ่าน ชอบการใฝ่หาความรู้และหมั่นติดตามความเคลื่อนไหว ความเจริญก้าวหน้าในด้านต่างๆด้วยการอ่านอยู่เสมอ เพื่อจะได้นำองค์ความรู้ที่ได้จากการอ่านมาช่วยพัฒนาชีวิตแห่งตนและสังคมส่วนรวมให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยมีหลายวิธีเช่น การใช้เทคนิคแม่แบบ การใช้กิจกรรมกลุ่ม การเรียนรู้แบบบูรณาการ เป็นต้น ซึ่งในที่นี้ผู้วิจัยเลือกใช้การเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม เพื่อใช้พัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย ทั้งนี้เพราะการใช้เทคนิคควบคู่กันทำให้เกิดผลดีมีประสิทธิผลมากกว่าการใช้เทคนิคเดียว ดังที่ ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2536 : 151) กล่าวว่า การใช้เทคนิคหลายเทคนิคผนวกกันในการปรับพฤติกรรมทำให้บรรลุปฏิกรรมที่พึงประสงค์ได้เร็วขึ้น จากผลการศึกษางานวิจัยของอัครเดช สมศิลา (2541 : 39) ได้ศึกษาพัฒนาการทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นบูรณาการ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ชุดการสอนทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นบูรณาการหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ศิริพร เกาวิโท (2545 : 45) ได้ทำการศึกษาผลการเรียนรู้แบบบูรณาการที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการและไม่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการมีความคิดสร้างสรรค์เพิ่มขึ้นมากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อารีย์รัฐ เล็กโล่ง (2548 : 42) ได้ทำการศึกษา ผลการเรียนรู้แบบบูรณาการที่มีต่อความรับผิดชอบด้านการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการและไม่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการมีความรับผิดชอบด้านการเรียนเพิ่มขึ้นมากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งจากงานวิจัยดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าเทคนิคการเรียนรู้แบบบูรณาการ จะช่วยให้นักเรียนเชื่อมโยงสิ่งที่เรียน เข้ากับชีวิตจริงได้ โดยการพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ส่งผลให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ไปสู่ความเข้าใจ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง เมื่อใช้ควบคู่กับการเสริมแรงจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เร็วขึ้นและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

การเสริมแรงทางบวกมีด้วยกันหลายวิธี เช่น การเสริมแรงทางสังคม การให้ข้อมูลย้อนกลับ การวางเงื่อนไข การเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร การใช้หลักฟรีแมค เป็นต้น (สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. 2539 : 172 -173) ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจที่จะพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยโดยใช้เทคนิค

การเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม วิธีการเสริมแรงทางสังคมเป็นวิธีที่ครูให้สิ่งที่นักเรียนพอใจเมื่อมีทักษะการอ่านมากขึ้น ซึ่งนักเรียนจะได้รับการเสริมแรงแตกต่างกัน ซึ่งเป็นผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์เพิ่มขึ้นและเป็นแรงจูงใจในการกระทำครั้งต่อไปให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาผลของการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมที่มีต่อทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านนาดี อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียน ก่อนและหลังได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียน ก่อนและหลังไม่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมกับนักเรียนที่ไม่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ จะเป็นแนวทางให้ครู อาจารย์ ที่สอนวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความชำนาญในการใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมไปพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีทักษะการอ่านภาษาไทยน้อย

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนบ้านนาดี อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว ที่มีทักษะการอ่านภาษาไทยน้อยจำนวน 14 คน แล้วสุ่มอย่างง่าย เป็นกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุม กลุ่มละ 7 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

- 1.1 ตัวแปรอิสระ คือ วิธีการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม
- 1.2 ตัวแปรตาม คือ ทักษะการอ่านภาษาไทย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ทักษะการอ่านภาษาไทย หมายถึง การที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านนาดี สามารถอ่านออกเสียงสะกดคำได้ อ่านผันวรรณยุกต์ได้

2. การเรียนรู้แบบบูรณาการ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งให้ผู้เรียนเชื่อมโยง ความรู้ ความคิด ทักษะ และประสบการณ์ที่มีความหมายหลากหลายและสัมพันธ์กันเป็นองค์รวม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จริง รู้จริงในสิ่งที่ศึกษา สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้ โดยมีขั้นตอนการสอนดังนี้

2.1 ขั้นนำ ผู้วิจัยจัดกิจกรรมต่างๆเพื่อสร้างความสนใจ เช่น เล่นเกม นำเข้าสู่บทเรียน โดยการสนทนาซักถามเกี่ยวกับหัวเรื่อง เพื่อกระตุ้นความสนใจและเชื่อมโยงทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

2.2 ขั้นดำเนินการ เป็นการอ่านโดยผู้วิจัยตั้งหัวเรื่องเชื่อมโยงภายในกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยให้นักเรียนอ่านคำจากเนื้อเรื่อง โดยผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านทีละคน ถ้านักเรียนอ่านได้ถูกต้องผู้วิจัยให้คำชมเชย แต่ถ้านักเรียนยังอ่านไม่ถูกต้องผู้วิจัยให้กำลังใจ

2.3 ขั้นสรุป นักเรียนสรุปร่วมกันถึงผลที่ได้จากการเรียนรู้แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

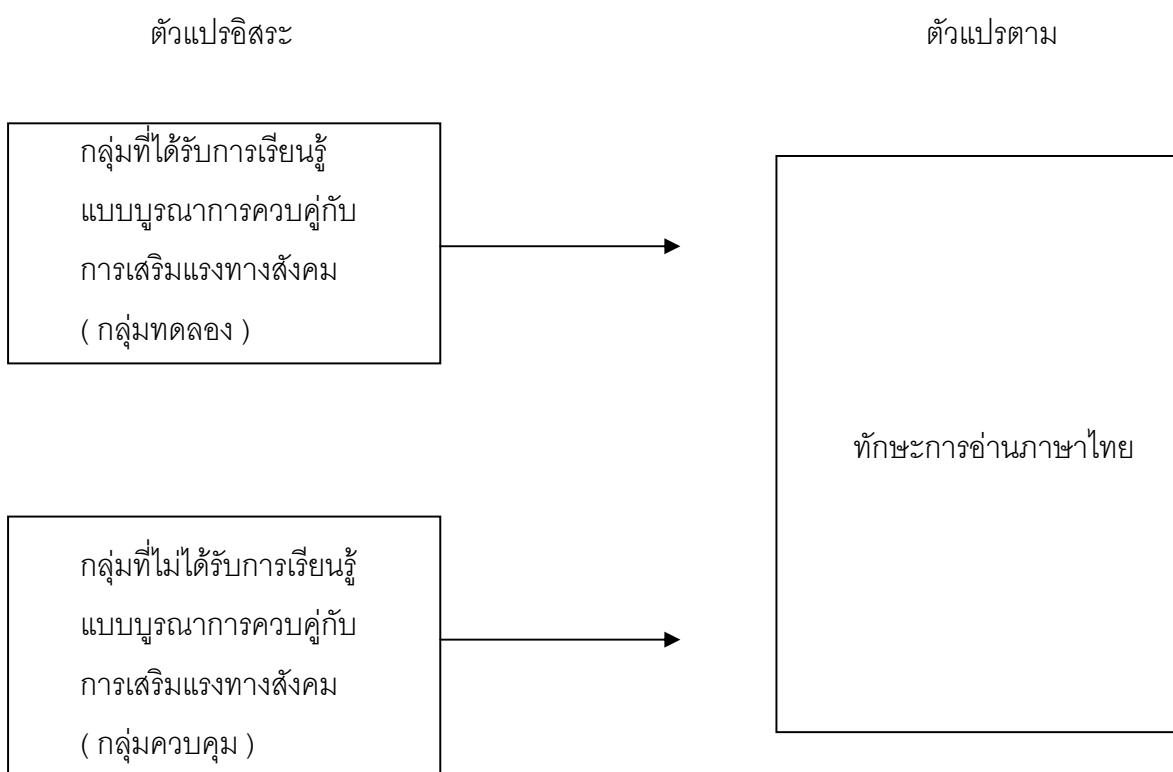
3. การเสริมแรงทางสังคม หมายถึง วิธีการที่ครูให้สิ่งที่นักเรียนพอใจเมื่อมีทักษะการอ่านมากขึ้น ซึ่งนักเรียนจะได้รับการเสริมแรงแตกต่างกัน โดยนักเรียนจะได้รับคำชมเชยว่าเก่งและยิ้มให้ เก่งมากและยิ้มให้ และเก่งที่สุดและยิ้มให้ ตามลำดับการอ่านได้ถูกต้องของนักเรียน

4. วิธีการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม หมายถึง วิธีการที่ผู้วิจัย ดำเนินการสอนตามข้อ 2. แล้วใช้การเสริมแรงทางสังคมตามวิธีการในข้อ 3 ในช่วงของการเรียนที่ นักเรียนฝึกอ่าน ตอบคำถามและทำแบบฝึกหัด

5. กลุ่มทดลอง หมายถึง นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม จำนวน 7 คน

6. กลุ่มควบคุม หมายถึง นักเรียนที่ไม่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม จำนวน 7 คน

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

วิธีการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม สามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยจึงขอตั้งสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาไทยเพิ่มขึ้น หลังจากได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม
2. นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาไทยเพิ่มขึ้น หลังจากไม่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม
3. นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมมีทักษะการอ่านภาษาไทยเพิ่มขึ้นมากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎีเอกสารต่างๆและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแบ่งออกเป็นหัวข้อต่างๆดังต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบบูรณาการ
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบบูรณาการ
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบบูรณาการ
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเสริมแรงทางสังคม
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเสริมแรงทางสังคม
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเสริมแรงทางสังคม
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านภาษาไทย
 - 3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านภาษาไทย
 - 3.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านภาษาไทย
4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนบ้านนาดี อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบบูรณาการ

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบบูรณาการ

1.1.1 ประวัติความเป็นมาของการสอนแบบบูรณาการ (integration)

การสอนแบบบูรณาการเกิดขึ้นจากความคิดเห็นของนักปรัชญาชาวอังกฤษ จอห์น ล็อก (John Locke) ที่เห็นว่าเด็กจะไม่มีเวลาและกำลังในการที่จะเรียนรู้ได้หมด ฉะนั้นเด็กต้องสนใจเฉพาะสิ่งที่จำเป็นที่สุดและที่เขาใช้บ่อยที่สุดในชีวิต ต่อมา จอห์น ดิวอี้ (John Dewey) นักปรัชญาชาวสหรัฐอเมริกาที่มีความเห็นในเรื่องนี้ว่า การให้คำปรึกษาแก่เด็กนั้นควรจะนำไปสู่ความเข้าใจในกิจกรรมต่างๆของมนุษย์ เพื่อการอยู่รอดของชีวิตตน กิจกรรมใหญ่ๆ คือ การแสวงหาปัจจัยแห่งการดำรงชีพ ได้แก่ อาหาร ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม กิจกรรมเหล่านี้เป็นกิจกรรมขั้นพื้นฐานของมนุษย์ จึงย่อมจะทำให้เด็กต้องการที่จะเรียนรู้เอง เห็นเอง รู้จักเอง ฉะนั้น เด็กย่อมจะเกิดความสนใจขึ้นโดยธรรมชาติ จากความคิดเห็นของจอห์นดิวอี้ได้มีอิทธิพลและพัฒนาการเป็นหลักการบูรณาการ(ศิริพร เถาว์โท.2545:24) และแนวความคิดเรื่องการบูรณาการได้มีวิวัฒนาการดังนี้

ในปี พ.ศ. 2473 นักการศึกษาและครู ได้เสนอแนวคิดเรื่องการบูรณาการ ได้ทำการทดลองการศึกษา (รวมทั้งทดลองเรื่องการบูรณาการ) เป็นเวลา 8 ปี เรียกการทดลองการศึกษาค้นคว้าผลการทดลอง 8 ปี (The 8 Year Study)

ในปี พ.ศ. 2483 ในประเทศสหรัฐอเมริกาได้นำผลการทดลอง 8 ปีมาใช้กันโดยแพร่หลาย ในโรงเรียนทั่วไปและเรียกการศึกษาในยุคนี้นี้ว่า “ การศึกษาแผนใหม่ ” (Progressive Education) นำเอาความรู้เรื่อง “ การบูรณาการ ” ไปใช้กันอย่างแพร่หลาย

ในปี พ.ศ. 2496 ได้มีการเรียนการสอนเรื่อง การศึกษาแผนใหม่และบูรณาการเป็นครั้งแรก ในประเทศไทย ที่วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร และสมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย ก็ได้ช่วยเผยแพร่ความคิดนี้ออกไปอย่างกว้างขวาง

ในปี พ.ศ. 2520 กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ จัดทำหลักสูตรประถมศึกษาตามแนวของการบูรณาการบางประการและได้ทำการทดลองใช้เป็นเวลา 1 ปี ปรากฏว่าได้ผลดี กระทรวงศึกษาธิการจึงประกาศใช้หลักสูตรใหม่นี้ ในปีการศึกษา 2521 และเรียกหลักสูตรใหม่นี้ว่า “ หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ” ทั้งนี้เริ่มเปลี่ยนหลักสูตรได้ปีละชั้น ทำจนครบ 6 ชั้นปี ของประถมศึกษา (สันต์ ธรรมบำรุง. 2532 : 89)

1.1.2 ความหมายของบูรณาการ

คำว่า “ บูรณาการ ” (Integration) มีผู้ให้ความหมายต่าง ๆ กันดังนี้ คือ

บันลือ พุกกะวัน (2524 : 19) กล่าวว่า บูรณาการ หมายถึง ความสมบูรณ์หรือเพียบพร้อมทุกด้าน เช่น ร่างกายแข็งแรง อารมณ์ดี ใช้เหตุผลในการแก้ปัญหาให้ลุล่วงไปได้หรืออาจกล่าวง่าย ๆ คือ พัฒนาการทั้ง 4 ด้าน (กาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา) นั้นเอง

ผกา สัตยธรรม (2524 : 18) กล่าวว่า บูรณาการ หมายถึง กระบวนการที่ทำให้บุคคลมีชีวิตอย่างสมบูรณ์หรือมีชีวิตที่สมดุลในทุกด้าน เป็นลักษณะของการสอนที่จะช่วยให้บุคคลเป็นผู้รอบรู้สามารถคิดได้อย่างกว้างขวางในหลายประเด็น และนำความรู้ที่ได้รับไปแก้ปัญหาคความทุกข์ยากให้ลดน้อยลงหรือหมดไป ทำให้เกิดความสมดุลในชีวิต

พระเทพเวที (2531 : 24) กล่าวว่า บูรณาการ หมายถึง การทำให้สมบูรณ์ ซึ่งอาจจะขยายความเพิ่มเติมได้อีกว่าหมายถึงการทำให้หน่วยย่อย ๆ ที่สัมพันธ์อิงอาศัยกันเข้ามารวมทำหน้าที่อย่างประสานกลมกลืนเป็นองค์รวมหนึ่งเดียว ที่มีความครบถ้วนสมบูรณ์ในตัวเอง

ดักลาส (อรรถวรรม นิยะโต.2536: 12 ; อ้างอิงจาก Douglass.N.d.) กล่าวว่า บูรณาการ ประกอบด้วยกระบวนการต่างๆที่เกิดขึ้นของแต่ละบุคคลเป็นกระบวนการที่สร้างความสัมพันธ์ระหว่างข้อเท็จจริง หลักการและการสอนพฤติกรรม แต่การที่จะกล่าวว่าการบูรณาการเกิดขึ้นหรือไม่ขึ้นอยู่กับปฏิริยาตอบกลับ อันเนื่องมาจากการใช้สมองของแต่ละบุคคลนั่นเอง กล่าวอีกนัยหนึ่ง บูรณาการเป็นการรวมหรือสร้างขึ้นเพื่อพัฒนาเด็กทั้งปวง

สุวิทย์ มูลคำ และคณะ (2543: 7) หมายถึงการนำเอาศาสตร์สาขาวิชาต่าง ๆ ที่มี ความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันมาผสมผสานเข้าด้วยกัน เพื่อประโยชน์ในการจัดหลักสูตรแบบบูรณาการ

(Integrated Curriculum) คือหลักสูตรที่นำเอาเนื้อหาวิชาต่าง ๆ มาหลอมรวมเข้าด้วยกันทำให้เอกลักษณะของแต่ละรายวิชาหมดไป เช่นเดียวกัน การเรียนการสอนที่ดำเนินการด้วยวิธีบูรณาการเราเรียกว่า การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ(Integrated Instruction) คือเน้นที่องค์รวมของเนื้อหามากกว่าองค์ความรู้ของแต่ละรายวิชา และเน้นที่การเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญยิ่งกว่าการบอกเนื้อหาของผู้

กรองแก้ว เงินแสง (2543 : 4) กล่าวว่า บูรณาการคือองค์รวม ไม่แยกส่วนเป็นการมองสรรพสิ่งต่างๆเป็นภาพรวม บูรณาการคือความสมบูรณ์ ความสมดุล

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นสรุป ความหมายของการบูรณาการที่กล่าวมาได้ว่า บูรณาการหมายถึง กระบวนการในการรวมประสบการณ์ต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันมาผสมผสานกันเพื่อให้เกิดสิ่งที่สมบูรณ์ สามารถนำไปใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์ต่างๆได้อย่างเหมาะสม

1.1.3 ลักษณะสำคัญของการบูรณาการ

ผลการจัดหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ ถ้าสามารถดำเนินได้อย่างสมบูรณ์แล้วก็ควรจะมีลักษณะโดยรวมดังต่อไปนี้ (อรรถ บัวศรี : 2532)

1. เป็นการบูรณาการระหว่างความรู้และกระบวนการเรียนรู้ เพราะในปัจจุบันนี้ปริมาณของความรู้มีมากขึ้นเป็นทวีคูณ รวมทั้งมีความสลับซับซ้อนมากขึ้นเป็นลำดับ การเรียนการสอนด้วยวิธีการเดิม อาทิ การบอกเล่า การบรรยายและการท่องจำ อาจจะไม่เพียงพอที่จะก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพได้ ผู้เรียนควรจะเป็นผู้สำรวจความสนใจของตนเองว่าในองค์ความรู้หลายหลากนั้น อะไรคือสิ่งที่ตนเองสนใจอย่างแท้จริง ตนควรแสวงหาความรู้เพื่อตอบสนองความสนใจเหล่านั้นได้อย่างไร เพียงใด ด้วยกระบวนการเช่นไร ซึ่งแน่นอนว่า กระบวนการเรียนการสอนลักษณะนี้ย่อมขึ้นอยู่กับความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Differences) ไม่น้อย

2. เป็นการบูรณาการระหว่างพัฒนาการความรู้และพัฒนาการทางจิตใจ นั่นคือให้ความสำคัญแก่ จิตพิสัย คือเจตคติ ค่านิยม ความสนใจ และสุนทรียภาพ แก่ผู้เรียนในการแสวงหาความรู้ด้วย ไม่ใช่เน้นแต่เพียงองค์ความรู้หรือพุทธิพิสัยแต่เพียงอย่างเดียว อันที่จริงการทำให้ผู้เรียนเกิดความซาบซึ้งขึ้นเสียก่อนที่จะได้ลงมือศึกษานั้น นับได้ว่าเป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญยิ่งสำหรับจูงใจให้เกิดการเรียนรู้ขึ้นทั้งแก่ผู้สอนและผู้เรียน

3. บูรณาการระหว่างความรู้และการกระทำในข้อนี้ก็มิมีนัยแห่งความสำคัญและความสัมพันธ์ เช่นเดียวกับที่ได้กล่าวไว้แล้วในข้อสอง เพียงแต่เปลี่ยน จิตพิสัยเป็นทักษะพิสัยเท่านั้น

4. บูรณาการระหว่างสิ่งที่เรียนในโรงเรียนกับสิ่งที่ป็นอยู่ในชีวิตประจำวันของผู้เรียน คือการตระหนักถึงความสำคัญแห่งคุณภาพชีวิตของผู้เรียนว่าเมื่อได้ผ่านกระบวนการเรียนการสอนตาม

หลักสูตรแล้ว สิ่งที่เรียนที่สอนในห้องเรียนจะต้องมีความหมายและมีคุณค่าต่อชีวิตของผู้เรียนอย่างแท้จริง

5. บูรณาการระหว่างวิชาต่างๆ เพื่อให้เกิด ความรู้ เจตคติและการกระทำที่เหมาะสมกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียนอย่างแท้จริง ตอบสนองต่อคุณค่าในการดำรงชีวิตของผู้เรียนแต่ละคน การบูรณาการความรู้ของวิชาต่างๆ เข้าด้วยกันเพื่อตอบสนองความต้องการหรือเพื่อตอบปัญหาที่ผู้เรียนสนใจจึงเป็นขั้นตอนสำคัญที่ควรจะทำในขั้นตอนของบูรณาการหลักสูตรและการเรียนการสอนเป็นอย่างยิ่ง

1.1.4 ลักษณะการสอนแบบบูรณาการ

สุมิตร คุณากร (อรรถวรรม นิยะโต.2536: 16 ; อ้างอิงมาจาก สุมิตร คุณากร.2518)

กล่าวว่า การสอนแบบบูรณาการเป็นการสัมพันธ์ความรู้ซึ่งแยกออกเป็นวิธีย่อยได้ 4 วิธี คือ

1. นำเอาความรู้อื่นที่ใกล้เคียงกับเรื่องที่กำลังสอนมาสัมพันธ์กัน
2. นำเอาความรู้เกี่ยวกับเรื่องอื่นๆ ที่เป็นเหตุผลเกี่ยวเนื่องกับเรื่องที่กำลังสอนมาสัมพันธ์กัน
3. ปรับงานที่เด็กทำให้มีลักษณะสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในสังคม
4. พยายามนำสิ่งที่เห็นแก่หน้า เข้าไปผนวกกับสิ่งที่กำลังสอนทุกครั้งที่มีโอกาสจะสอดคล้อง

ดังกล่าว

บันลือ พุกษะวัน (2524 : 141) ได้กล่าวถึงการสอนแบบบูรณาการว่า

1. เป็นการสอนโดยใช้หน่วยหรือแกนวิชา
2. ต้องคำนึงถึงธรรมชาติของผู้เรียน
3. เลือกเนื้อหาและกิจกรรมของกลุ่มวิชาต่างๆ ที่สัมพันธ์สอดคล้องกันมาผสมผสาน
4. เลือกเนื้อหาและกิจกรรมให้สอดคล้องกับฤดูกาล
5. ลำดับความยากง่ายให้เป็นไปตามขั้นตอน
6. กำหนดเวลาที่จะใช้ในการสอนแต่ละหน่วยไว้ให้เพียงพอ

1.1.5 ระดับการบูรณาการ

จิตติศักดิ์ ศรีอำไพ (2529 : 13) ได้แบ่งระดับของการบูรณาการออกเป็น 5 ระดับคือ

1. ระดับวิชา คือ การนำเอาเรื่องราวหรือความรู้ต่างๆ มารวมกันทำให้เกิดความสมบูรณ์เป็นรายวิชาต่างๆ เช่น คณิตศาสตร์บูรณาการที่เกิดขึ้นจาก เลขคณิต เรขาคณิต พีชคณิต สถิติ ตรรกศาสตร์ เป็นต้น

2. ระดับกลุ่มประสบการณ์ คือ การนำเอาประสบการณ์ต่างๆ มาบูรณาการโดยให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เช่น ที่ปรากฏในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521

3. ระดับแผนการสอนและสื่อการเรียนรู้ คือ การกำหนดจุดประสงค์ ความคิดรวบยอด และการจัดกิจกรรมต่างๆ ให้เด็กทำ ในส่วนที่เป็นความรู้ ทัศนคติ การฝึกนิสัยและการทำงานอยู่ในแผนเดียวกันด้วยสัดส่วนที่พอเหมาะพอดี

4. ระดับการสอน คือ การจัดสภาพการเรียนการสอนต่างๆ คล้ายคลึงกับชีวิตจริง กล่าวคือ ประกอบด้วยกิจกรรมที่ทำให้ความรู้ ทำให้เข้าใจ ทำให้คิดเป็น ทำให้มีนิสัยดี ในส่วนที่เหมาะสม

5. ระดับการนำไปใช้ คือ เมื่อนักเรียนเรียนจบไปแล้ว เอาประสบการณ์ไปใช้ในชีวิตจริง เพื่อให้ชีวิตบูรณาการมีความสุข ความสบายตามอัธยาศัย

จิวรัตน์ แผลงศร (2533 : 17 – 18) ได้จำแนกระดับบูรณาการการเรียนการสอนดังนี้

1. ระดับวิชา เป็นการบูรณาการโดยนำความรู้ต่างๆ มารวมกัน ทำให้เกิดความสมบูรณ์ตามรายวิชาต่างๆ เช่น คณิตศาสตร์บูรณาการที่เกิดขึ้นจาก เลขคณิต เรขาคณิต พีชคณิต สถิติ ตรรกวิทยา เป็นต้น

2. ระดับกลุ่มประสบการณ์ คือ การนำเอาประสบการณ์ต่างๆ มาบูรณาการโดยให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เช่น ที่ปรากฏในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 มี 4 กลุ่มประสบการณ์

3. ระดับแผนการสอนและสื่อการเรียนรู้ เป็นการบูรณาการจุดประสงค์ ความคิดรวบยอด และเนื้อหาจากกลุ่มประสบการณ์ต่างๆ ให้เหมาะสมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามที่หลักสูตรต้องการ ซึ่งจะต้องจัดให้ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอยู่ในสัดส่วนที่เหมาะสม จึงจะเรียกว่าการบูรณาการ

4. ระดับการสอน คือ เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้ คิดเป็น ทำเป็น มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามที่หลักสูตรต้องการ

5. ระดับการนำไปใช้ คือ เป็นการนำประสบการณ์ต่างๆ ที่ได้รับจากการเรียนไปใช้ ในชีวิตจริง เพื่อให้ชีวิตจริงมีความสุขตามอัธยาศัย โดยสามารถนำความรู้และประสบการณ์ต่างๆ มา รวมกันแล้วทำให้เกิดประโยชน์ขึ้นมาได้ เรียกว่าเป็นการบูรณาการขั้นนำไปใช้

จากที่กล่าวมานี้จะเห็นได้ว่า การบูรณาการ สามารถนำไปใช้ในทุกขั้นตอนและส่วนต่างๆ ของหลักสูตรได้อย่างกว้างขวางตามความเหมาะสม

1.1.6 ประเภทของการบูรณาการหลักสูตรและการเรียนการสอน

เราสามารถบูรณาการหลักสูตรและการเรียนการสอนได้เป็นสองแบบ (สุวิทย์ มูลคำ อ้างอิง มาจาก UNESCO – UNEP, 1994)

1.1.6.1 การบูรณาการแบบสหวิทยาการ (Interdisciplinary)

เป็นการสร้างหัวเรื่อง (Theme) ขึ้นมาแล้วนำเนื้อหาจากวิชาต่าง ๆ มาโยงสัมพันธ์กับหัวเรื่องนั้น ซึ่งบางครั้งก็อาจเรียกวิธีบูรณาการแบบนี้ได้ว่า สหวิทยาการแบบมีหัวข้อ (Thematic Interdisciplinary Studies) หรือบูรณาการที่เน้นการนำไปใช้เป็นหลัก (Application – First Approach)

การกำหนดหัวเรื่อง (Theme) ได้แก่ การสร้างหัวเรื่องโดยมีหลักในการกำหนดหัวเรื่องดังนี้

1. เป็นเรื่องที่ผู้เรียนสนใจ และมีโอกาสได้เลือกเรียน
2. เป็นเรื่องที่สามารถโยงความสัมพันธ์ได้หลายวิชาหรือหลายกลุ่มประสบการณ์
3. เป็นเรื่องที่นักเรียนมีประสบการณ์เดิมอยู่แล้วและสอดคล้องกับชีวิตจริง และมี

ความหมายต่อผู้เรียน

4. เป็นเรื่องที่มีแหล่งความรู้ให้ผู้เรียนรู้ได้ศึกษาค้นคิดอย่างหลากหลาย และเชื่อมโยงความสัมพันธ์กับท้องถิ่นกับความรู้ที่เป็นสากล

5. เป็นเรื่องที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียนและส่งเสริมการพัฒนาผู้เรียนรอบด้าน การตั้งชื่อต้องทันสมัย และน่าสนใจยั่วให้ผู้เรียนอยากรู้ อยากรเรียน

1.1.6.2 การบูรณาการแบบพหุวิทยาการ (Multidisciplinary)

เป็นการนำเรื่องที่ต้องการจะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สอดแทรก (Infusion) ไว้ในวิชาต่าง ๆ หรือบูรณาการเน้นเนื้อหาของวิชาเป็นแกนแล้วนำสิ่งที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียนเกิดไปสอดแทรกในวิชาแกนดังกล่าวซึ่งบางครั้งเราก็อาจจะเรียกวิธีบูรณาการแบบนี้ได้ว่า การบูรณาการที่เน้นเนื้อหาวิชาเป็นหลัก (Discipline First Approach)

1.1.7 รูปแบบของการบูรณาการ

รูปแบบของการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการมี 4 รูปแบบคือ

1. การบูรณาการแบบผู้สอนคนเดียว

ครูสอนสามารถจัดการเรียนรู้โดยเชื่อมโยงสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ กับหัวเรื่องที่สอดคล้องกับชีวิตจริง หรือสาระที่กำหนดขึ้นมา เช่น เรื่องสิ่งแวดล้อม น้ำ เป็นต้น ครูผู้สอนสามารถเชื่อมโยงสาระและกระบวนการเรียนรู้ของกลุ่มสาระต่าง ๆ เช่น การอ่าน การเขียน การคิด คำนวณ การคิดวิเคราะห์ต่าง ๆ ทำให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะ และกระบวนการเรียนรู้ไปแสวงหาความรู้ความจริงจากหัวข้อเรื่องที่กำหนด

2. การบูรณาการแบบคู่ขนาน

มีครูผู้สอนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป จัดการสอนโดยอาจยึดหัวข้อเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง แล้วบูรณาการเชื่อมโยงแบบคู่ขนาน เช่น ครูผู้สอนคนหนึ่งสอนวิทยาศาสตร์เรื่องเงา ครูผู้สอนอีกคนอาจ

สอนคณิตศาสตร์เรื่องการวัดระยะทาง โดยการวัดเงา คิดคำนวณในเรื่องเงา ในช่วงเวลาต่าง ๆ จัดการทำกราฟของเงาในระยะต่าง ๆ หรืออีกคนหนึ่งอาจให้ ผู้เรียนรู้ศิลปะ เรื่องเทคนิค การวาดรูปที่มีเงา

3. การบูรณาการแบบสหวิทยาการ

การบูรณาการในลักษณะนี้นำเนื้อหาจากหลายกลุ่มสาระมาเชื่อมโยงเพื่อจัดการเรียนรู้ซึ่งโดยทั่วไปผู้สอนมักจัดการเรียนการสอนแยกตามรายวิชา หรือกลุ่มวิชา แต่ในบางเรื่องครูผู้สอน จัดการเรียนการสอนร่วมกันในเรื่องเดียวกัน เช่น เรื่องวันสิ่งแวดล้อมของชาติ ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนรู้ภาษาคำศัพท์เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ผู้สอนวิทยาศาสตร์จัดกิจกรรมค้นคว้าเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ผู้สอนสังคมศึกษาให้ผู้เรียนค้นคว้าหรือทำกิจกรรมชมรมเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม และครูผู้สอนสุขศึกษาอาจจัดทำกิจกรรมเกี่ยวกับการรักษาสภาพสิ่งแวดล้อมให้ถูกสุขลักษณะเป็นต้น

4. การบูรณาการแบบโครงการ

ครูผู้สอนสามารถจัดการเรียนการสอนโดยบูรณาการเป็นโครงการโดยผู้เรียนและครูผู้สอนร่วมกันสร้างสรรค์โครงการขึ้น โดยใช้เวลาการเรียนต่อเนื่องกันในหลายชั่วโมงด้วยการนำเอาจำนวนชั่วโมงของวิชาต่าง ๆ ที่ครูผู้สอนเคยสอนแยกกัน ในลักษณะของการสอนเป็นทีม ในกรณีที่ต้องการเน้นทักษะบางเรื่องเป็นพิเศษครูผู้สอนสามารถแยกการสอนได้ เช่น กิจกรรมเข้าค่ายดนตรี กิจกรรมเข้าค่ายภาษาอังกฤษ กิจกรรมเข้าค่ายศิลปะ เป็นต้น

สรุป รูปแบบของการบูรณาการตามที่หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กล่าวไว้ว่า รูปแบบของการบูรณาการมี 4 รูปแบบคือ 1. การบูรณาการแบบผู้สอนคนเดียว 2. การบูรณาการแบบคู่ขนาน 3. การบูรณาการแบบสหวิทยาการ 4. การบูรณาการแบบโครงการ

1.1.8 จุดมุ่งหมายของการสอนบูรณาการ

ลาร์ดิซาเบล (LardiZabal. 1970 : 142) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการสอนแบบบูรณาการไว้ดังนี้

1. ส่งเสริมความรู้สึกลดอคภัย พึงพอใจ โดยพัฒนาความรู้สึกละเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะและการยอมรับผู้อื่น
2. ส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีความร่วมมือกันระหว่างครูและนักเรียน
3. ช่วยพัฒนาค่านิยมโดยส่งเสริมบรรยากาศที่ทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาจริยธรรมมาตรฐานการทำงาน
4. ช่วยพัฒนาวินัยในตนเอง โดยส่งเสริมความสามารถในการควบคุมการทำงานและอารมณ์ของผู้เรียน
5. ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ โดยพัฒนาการแสดงออกด้านต่างๆ เช่น ศิลปะ ดนตรีการละคร เช่นเดียวกับทางสังคม วิทยาศาสตร์และวรรณคดี

6. ส่งเสริมให้มีกิจกรรมในสังคมโดยครูพยายามใช้โอกาสต่างๆ พัฒนาความเต็มใจที่จะร่วมมือกันของกลุ่มเพื่อทำความดี

7. ช่วยวัดผลการเรียนโดยการแนะนำวิธีตรวจสอบความก้าวหน้าในการเรียนรู้แก่ผู้เรียนทั้งรายบุคคลและกลุ่ม

สรุปได้ว่าจุดมุ่งหมายของการสอนแบบบูรณาการ เพื่อให้เกิดการทำงานเป็นหมู่คณะ ส่งเสริมความร่วมมือกันระหว่างครูและนักเรียน ความคิดสร้างสรรค์ และพัฒนาวินัยในตนเอง พัฒนาค่านิยม ช่วยวัดผลการเรียนรู้ของนักเรียน

1.1.9 ขั้นตอนในการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดบูรณาการ

ลาร์ดิซาเบล (LardiZabal. 1970 : 144 - 148) ได้เสนอขั้นตอนในการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการบูรณาการโดยใช้วิธีสอนแบบหน่วย (Unit Teaching) โดยมีขั้นตอนในการสอนดังนี้คือ

1. การเริ่มหน่วย ครูอาจมีวิธีการเริ่มหน่วยได้หลายอย่าง เช่น การจัดห้องเรียนให้เข้าความสนใจ ใช้โอกาสพิเศษ ปัญหาต่างๆในชีวิตประจำวันและสื่อต่างๆ เช่นภาพยนตร์ สไลด์ เทป บันทึกเสียง ฯลฯ

2. ขั้นปฏิบัติการ ในขั้นนี้ผู้เรียนพิจารณาและตกลงใจเลือกสิ่งที่ตนสนใจ ภายใต้การแนะนำของครูและเริ่มต้นการทำกิจกรรมต่างๆ มีการฟอร์มกลุ่มและเลือกหัวหน้า ในขั้นตอนนี้ต้องอาศัยทักษะความสามารถของครูที่จะแนะนำกิจกรรมซึ่งช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถของตนถึงที่สุด กิจกรรมต่างๆ ได้แก่ การเก็บรวบรวมข้อมูล การอ่าน การทัศนศึกษา การสัมภาษณ์ เป็นต้น

3. กิจกรรมสรุป ในขั้นนี้ครูเน้นที่การบูรณาการของหน่วย ผู้เรียนสรุปกิจกรรมด้านการรวบรวมแนวคิดต่างๆและฝึกฝนการแสดงออก ผู้เรียนโยงความสัมพันธ์ของกิจกรรมย่อยเข้าด้วยกัน ในช่วงนี้ เป็นเวลาการเรียนรู้ระหว่างกลุ่ม วิธีการเสนอผลงานของผู้เรียนอาจทำได้หลายวิธี เช่น จัดนิทรรศการ จัดการสาธิต การทดลอง เป็นต้น ซึ่งผลงานเหล่านี้จะต้องมีการอภิปรายกลุ่มติดตามมา

4. ขั้นประเมินผล การประเมินผลถือเป็นกระบวนการต่อเนื่องในทุกระยะของการเรียนแบบหน่วย ไม่ได้หมายถึงการวัดผลขั้นสุดท้ายเท่านั้น ผู้เรียนต้องได้รับการกระตุ้นให้ตระหนักว่าการประเมินผลของกลุ่มนั้นเป็นสิ่งสำคัญที่มีคุณค่ายิ่งกว่าตัวผู้วิจัยผู้ประเมิน

สรุปได้ว่า ขั้นตอนในการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการบูรณาการ จะแบ่งได้เป็นขั้นๆ ประกอบด้วย การเริ่มหน่วย ขั้นปฏิบัติการ กิจกรรมสรุป ขั้นประเมินผล

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบบูรณาการ

1.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เพค (Peck. 1976 : 4233-A) ได้เปรียบเทียบการสอนตามจุดประสงค์ด้านความคิด ความเข้าใจ และด้านความรู้ในสถานการณ์ 3 อย่าง คือ การสอนในห้องเรียน สอนนอกห้องเรียน และการผสมผสานระหว่างการสอนในห้องเรียน และสอนนอกห้องเรียน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มที่ได้รับการสอนนอกห้องเรียนมีคะแนน ความคิด ความเข้าใจ เฉลี่ยหลังการสอนมากขึ้น อีก 2 กลุ่ม ก็มีคะแนนเฉลี่ยหลังการสอนสูงขึ้น แต่ไม่มากเท่ากับกลุ่มที่ได้รับการสอนนอกห้องเรียนและในห้องเรียน แสดงถึงการมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งแวดล้อม กลุ่มที่ได้รับการสอนแบบผสมผสานมีเจตคติลดลงเล็กน้อย

เบคเกอร์ (Becker. 1978 : 4233 – A) ได้ศึกษาผลของการใช้ประสบการณ์นอกห้องเรียนต่อการเปลี่ยนแปลงเจตคติที่มีต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อศึกษาว่าการมีเจตคติที่มีต่อสิ่งแวดล้อมของนักเรียนระดับ 6 จะมีนัยสำคัญหรือไม่ ระหว่างเด็กที่เรียนโดยใช้ประสบการณ์นอกห้องเรียนและการเรียนในห้องเรียนกับนักเรียนที่เรียนปกติในห้องเรียนอย่างเดียว โดยมีการทดสอบความรู้รอบยอด 5 ประเด็น คือ สิ่งแวดล้อม ความเป็นอิสระ การสงวนทรัพยากรธรรมชาติ มลภาวะ ผลกระทบของมนุษย์ต่อสิ่งแวดล้อม จากการศึกษพบว่า กลุ่มทดลองมีการเปลี่ยนแปลงเจตคติสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำคัญใน 2 ประเด็น คือ การสงวนทรัพยากรธรรมชาติ และผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม มีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างเด็กผู้หญิงในกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ในความรู้รอบยอด 2 ประเด็น คือ มลภาวะและผลกระทบของมนุษย์ต่อสิ่งแวดล้อม เพล (Phelps. 1979 : 179 – A) ได้ทำการศึกษา ผลของการบูรณาการกิจกรรมการเชื่อมโยง และวิธีส่งเสริมการอ่าน และเขียนของนักเรียนระดับ 8 ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการอ่านและเขียนของนักเรียนระดับ 8 แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เทอร์เรล (Terell. 1979 : 74A) ได้ทำการศึกษากการบูรณาการทักษะภาษาอังกฤษในหลักสูตรธุรกิจศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลระดับต่อจากชั้นมัธยมศึกษา ผลปรากฏว่า

1. หลังจากการใช้วิธีการบูรณาการเข้าไปแล้วทำให้ไม่มีผลเลย
2. จากองค์ประกอบที่เลือกมา 33 องค์ประกอบ ดูเหมือนว่าจะมีผลกับวิธีการบูรณาการในบางสถานการณ์
3. ในรายวิชาธุรกิจศึกษา มักจะใช้วิธีการบูรณาการที่ไม่ขึ้นอยู่กับวิธีสอนเดียว
4. วิธีการบูรณาการทักษะภาษาอังกฤษเกิดขึ้นน้อยมาก สำหรับครูในวิทยาลัยชุมชนแต่มากกว่าครูที่อยู่ในวิทยาลัยอาชีวะ
5. การบูรณาการทักษะภาษาอังกฤษ จะไม่ใช่วิธีสอนใดวิธีสอนหนึ่ง

6. ทักษะภาษาอังกฤษแต่ละทักษะนี้ จะทำให้เกิดการบูรณาการในหลักสูตรธุรกิจศึกษาหนึ่งหรือมากกว่าหนึ่งรายวิชา แต่ไม่ได้ทำให้เกิดบูรณาการในรายวิชาธุรกิจทุกรายวิชา

7. ผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ ทำให้ได้ทราบผลและรวมทั้งมีผลต่อการที่ทำให้ครูได้มีการเปลี่ยนแปลง

1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

นที ศิริมัย (2529 : 62 – 63) ได้ศึกษาความสามารถในการสร้างความคิดรวบยอดและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการสอนแบบบูรณาการ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียน กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ความสามารถในการสร้างความคิดรวบยอดของทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความสามารถในการสร้างความคิดรวบยอดก่อนและหลังการทดลองทั้งสองกลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อรรถวรณ นิยะโต (2536 : 80) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความรับผิดชอบต่อตนเอง และความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษา โดยใช้การสอนแบบบูรณาการกับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความรับผิดชอบต่อตนเอง และความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จันทร์จรัส ตันทสุทธิ (2538 : 76 – 79) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิชาสังคมศึกษา โดยการสอนแบบบูรณาการและการสอนตามคู่มือครู ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคม โดยเทคนิคการสอนแบบบูรณาการและการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความคิดสร้างสรรค์ในด้านความคล่องในการคิด ความคิดยืดหยุ่น ความคิดริเริ่มของทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประภาพร เพ็งสีแสง (2540: 40-41) ได้ศึกษาการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีรูปแบบทักษะสัมพันธ์และการบูรณาการเนื้อหาวิชา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย นักเรียนที่เรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้ ที่มีรูปแบบทักษะสัมพันธ์และการบูรณาการเนื้อหาวิชา มีผลสัมฤทธิ์ตามเกณฑ์ที่กำหนด 80 / 80 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยร้อยละ 80.66 / 82.35 คือ นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเฉลี่ยร้อยละ 80.66 และจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ความรู้ที่กำหนดเฉลี่ย 82.35 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดและผลจากการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้วิชาภาษาไทยที่มีรูปแบบทักษะสัมพันธ์และการบูรณาการเนื้อหาวิชา

นักเรียนได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะทางภาษาตามจุดประสงค์ การเรียนรู้วิชาภาษาไทยและได้ความรู้ วิชาภาษาไทยและได้ความรู้จากประสบการณ์ต่างๆที่นำมาบูรณาการในหน่วยการเรียนรู้

อัศวเดช สมศิลา (2541 : 39) ได้ศึกษาพัฒนาการทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ขั้นบูรณาการ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ชุดการสอนทักษะกระบวนการทาง วิทยาศาสตร์ พบว่านักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้น บูรณาการ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนทักษะกระบวนการ ทางวิทยาศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ศิริพร เถาว์โท (2545 : 45) ได้ทำการศึกษาผลการเรียนรู้แบบบูรณาการที่มีต่อความคิด สร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการและไม่ได้รับการเรียนรู้ แบบบูรณาการ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการมีความคิดสร้างสรรค์ เพิ่มขึ้นมากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อารีย์รัฐ เล็กโล่ง (2548 : 42) ได้ทำการศึกษา ผลการเรียนรู้แบบบูรณาการที่มีต่อความ รับผิดชอบด้านการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการและไม่ ได้ รับการเรียนรู้แบบบูรณาการ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการมีความ รับผิดชอบด้านการเรียนเพิ่มขึ้นมากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01

จากเอกสารงานวิจัยต่างประเทศและในประเทศ สรุปได้ว่า การเรียนการสอนแบบบูรณา การนั้นสามารถที่จะพัฒนานักเรียนได้หลายด้าน ทั้งในด้านการเรียน ด้านของความรับผิดชอบ ด้าน เจตคติ ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งครูมีบทบาทสำคัญในการสอนแบบบูรณาการ ทำให้นักเรียน เกิดการเรียนรู้ที่สามารถจะพัฒนาและนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในด้านต่างๆได้อีกมากมาย

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเสริมแรงทางสังคม

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเสริมแรงทางสังคม

การใช้การเสริมแรงทางสังคม (สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต . 2524 : 98-99) หรือแรงเสริมทาง สังคม ได้แก่ การพูดจายกย่องชมเชย การให้ความสนใจ การแตะตัว การกอด การแสดงออกทางสี หน้า (การยิ้ม การมองตา เป็นต้น) แรงเสริมทางสังคมนั้นจัดได้ว่าเป็นแรงเสริมประเภทที่ต้องวาง เงื่อนไขและสามารถนำมาใช้ในสถานการณ์ทั่วไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ แรงเสริมทางสังคมนั้นอาจ แบ่งเป็นลักษณะใหญ่ๆได้ 2 ลักษณะ คือ ลักษณะที่เป็นภาษาพูดและลักษณะที่เป็นภาษาท่าทาง ซึ่งถ้าให้การใช้แรงเสริมทางสังคมนั้นผู้ใช้จะต้องระมัดระวังดังต่อไปนี้

ก. ในกรณีที่เป็นภาษาพูด

1. ผู้ใช้จะต้องแสดงความจริงใจออกมาโดยที่ไม่พูดในสิ่งที่ตนไม่ได้หมายถึง เช่น ครูเห็นนักเรียนวาดภาพอยู่แล้วพูดว่า “ ฉันชอบภาพวาดของเธอมากเลยนะ ” แต่สายตากลับไปมองที่อื่น จะทำให้นักเรียนทราบว่าครูไม่ได้ชอบอย่างจริงใจ ซึ่งก็ไม่ได้เป็นผลดีและไม่ได้เป็นการเสริมแรงด้วย

2. ให้คำพูดที่มีลักษณะเป็นส่วนตัว เช่นพูดว่า “ ครูภูมิใจในตัวเธอมากที่ทำงานส่งครูทุกครั้ง ” แทนที่จะพูดว่า “ มีความพยายามทำงานส่งดีมาก น่าเลื่อมใส ”

3. ใช้คำพูดที่เจาะจงถึงพฤติกรรมมากกว่าที่บุคคล เพราะจะทำให้เด็กได้รู้ว่าตนได้รับการเสริมแรงเพราะอะไร เช่น “ เธอทำงานมาส่งครูทุกครั้งดีมาก ” แทนที่จะพูดว่า “ เธอมีความรับผิดชอบดีมาก ” เป็นต้น

ข. ในกรณีที่เป็นภาษาท่าทาง

1. ผู้แสดงต้องมีความจริงใจ

2. จะต้องทำสม่ำเสมอ และนอกจากนี้ท่าทางที่ครูใช้ในการเสริมแรงก็ต้องไม่นำมาใช้ในการลงโทษ เช่น การที่ครูยิ้มยอมรับพฤติกรรมของเด็ก ครูจะต้องไม่ใช้การยิ้มนั้นไปเกี่ยวข้องกับการลงโทษเด็กเพราะจะทำให้เด็กปรับตัวไม่ได้

2.2.1 ข้อดีของการใช้แรงเสริมทางสังคม

1. ใช้ง่าย ทุกคนสามารถใช้ได้เนื่องจากเป็นส่วนหนึ่งของพฤติกรรมมนุษย์เราอยู่แล้ว

2. ไม่รบกวนต่อพฤติกรรมที่กำลังทำอยู่ เช่น การที่เด็กกำลังทำแบบฝึกหัดอยู่นั้น ครูอาจจะเดินเข้าไปใกล้และแตะไหล่เบาๆ เป็นการแสดงความพอใจซึ่งการกระทำเพียงแค่นี้จะไม่รบกวนพฤติกรรมการทำแบบฝึกหัดของเด็ก แต่ทว่ายังช่วยเสริมแรงการทำแบบฝึกหัดอีกด้วย

3. เป็นตัวเสริมแรงชนิดแผ่ขยาย สามารถไปมีความสัมพันธ์กับตัวเสริมแรงอื่นๆได้ เช่น พ่อบอกว่า “ ลูกพ่อขยันทำงานจริง วันอาทิตย์พ่อจะพาไปซื้อของเล่น ” เป็นต้น จากนั้นเด็กอาจจะคิดว่าพ่อชม วันอาทิตย์นั้นอาจจะได้ของเล่น ได้ดูภาพยนตร์ เป็นต้น ด้วยเหตุนี้เองจึงทำให้การเสริมแรงทางสังคมมีประสิทธิภาพมาก

4. เกิดขึ้นตามธรรมชาติในชีวิตประจำวันของมนุษย์เรา ดังนั้น การใช้โปรแกรมทางสังคมจึงเป็นการประหยัดอย่างมาก เพราะไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆ เพียงแต่ผู้ใช้อาจจะต้องเลือกคำพูดหรือแสดงท่าทางที่เหมาะสมกับสภาพการณ์

2.1.2 ข้อควรระวังในการใช้แรงเสริมทางสังคม

ในการใช้แรงเสริมทางสังคม ผู้ใช้จะต้องระลึกไว้เสมอว่า ตัวเสริมแรงทางสังคมเป็นตัวเสริมแรงชนิดที่ต้องวางเงื่อนไข ดังนั้นตัวเสริมทางสังคมจึงอาจจะไม่เสริมแรงเด็กทุกคนได้ ดังนั้น ใน

การใช้ตอนแรกจึงควรที่จะใช้คู่กับตัวเสริมแรงอื่น เช่น อาหาร หรือสิ่งของที่ได้กพอใจเสียก่อน จากนั้นจึงค่อยใช้ตัวเสริมแรงทางสังคมแต่เพียงอย่างเดียว

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเสริมแรงทางสังคม

2.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

แพตเตอร์สัน (ลักษณะ กฤษณา. 2524 : 2 ; อ้างอิงจาก Patterson.n.d.) ได้ศึกษาเทคนิคเงื่อนไขการควบคุมพฤติกรรมชุกชุมของเด็ก โดยปรับพฤติกรรมชนของเด็กชายอายุ 9 ขวบ ซึ่งไม่ชอบอยู่นิ่งเดินไปเดินมา คุด และลากโต๊ะให้เกิดเสียงดังในห้องเรียน โดยการให้เสริมแรงทางสังคมและเสริมที่เป็นสิ่งของ คือ ขนม หรือเงิน 1 เพนนี พร้อมทั้งกล่าวคำชมเชยและให้เพื่อนปรบมือให้เมื่อเขานั่งอยู่ที่โต๊ะและตั้งใจเรียน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมตั้งใจเรียนเพิ่มขึ้น

2.2.1 งานวิจัยในประเทศ

ศุภมาส เพชรสมบัติ (2540 : 82 – 84) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลของการใช้สถานการณ์จำลองควบคู่กับการเสริมแรง ที่มีต่อพฤติกรรมประชาธิปไตยด้านภาวะธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีพฤติกรรมประชาธิปไตยด้านภาวะธรรมต่ำจำนวน 16 คน เป็นกลุ่มทดลองที่ 1 จำนวน 8 คน ใช้สถานการณ์จำลองควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร กลุ่มทดลองที่ 2 จำนวน 8 คน ใช้สถานการณ์จำลองควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม ผลการศึกษาปรากฏว่านักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม มีพฤติกรรมประชาธิปไตยด้านภาวะธรรมเพิ่มขึ้น

จากเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ดังกล่าว จะเห็นได้ว่า การเสริมแรงทางสังคมสามารถนำไปใช้ปรับพฤติกรรมเพื่อให้เกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์เพิ่มขึ้น และสามารถลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะนำการเสริมแรงทางสังคมมาใช้ควบคู่กับเทคนิคแม่แบบเพื่อพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษ

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านภาษาไทย

3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านภาษาไทย

3.1.1 ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญในการแสวงหาความรู้ และการดำรงชีวิตประจำวัน นักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญทางด้านการอ่านได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ดังนี้

แมนมาส ขวลิต (2534 : 232) ให้แนวคิดเกี่ยวกับการอ่านว่า การอ่านคือการใช้ศักยภาพของสมองเพื่อรับรู้ แปลความหมายและความเข้าใจปรากฏการณ์ของข้อมูลข่าวสาร เรื่องราว

ประสบการณ์ความคิด ความรู้สึก จินตนาการ ตลอดจนสาระอื่นๆซึ่งมีผู้แสดงออกโดยสัญลักษณ์ที่เป็นลายลักษณ์อักษรที่มนุษย์ประดิษฐ์ขึ้นเพื่อสื่อสาร การอ่านเป็นทักษะพื้นฐานซึ่งต้องเรียนเช่นเดียวกับทักษะพื้นฐานอื่นๆ การเรียนรู้เท่านั้นยังไม่เพียงพอ หรือพัฒนาระดับความสามารถให้เพิ่มขึ้นอยู่เสมอ ให้สามารถอ่านเนื้อหา ซึ่งยากและซับซ้อนให้เข้าใจและนำมาใช้ได้ ให้เกิดนิสัยรักการอ่าน รู้จักวิเคราะห์ และเลือกสิ่งที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2536 : 5) กล่าวว่า การอ่านคือการสร้างความหมายจากสัญลักษณ์ โดยผ่านกระบวนการทางความคิดและยังเป็นกระบวนการของการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน ในด้านของความรู้และความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย ผู้เขียนย่อมจะพยายามใช้สัญลักษณ์หรือตัวอักษรสื่อความหมาย หรือใช้ข้อมูลที่ดินต้องการสื่อสารแก่ผู้อ่าน และผู้อ่านเองก็ย่อมจะต้องสื่อความหมายจากสัญลักษณ์หรือตัวอักษร ที่ผู้เขียนต้องการสื่อความหมายแก่ตน การอ่านเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ถึงสิ่งต่างๆช่วยให้คนเพิ่มพูนความรู้จากข้อเขียนของผู้อื่น เป็นรากฐานในการเรียนวิชาอื่นๆ ดังนั้น หลักสูตรจึงเน้นการสร้างสรรค์ให้นักเรียนมีความพร้อมในการอ่าน รักการอ่าน และยังช่วยพัฒนาความคิดของตนเอง และเป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิตในทุกๆด้าน การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการเสริมสร้างความรู้ ประสบการณ์ และความสามารถของแต่ละคน ซึ่งเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตมนุษย์

มานิต บุญประเสริฐ (2536 : 9) ได้รวบรวมความหมายของการอ่านจากผู้รู้ทั้งทางด้านการศึกษาและจิตวิทยาแล้วนิยามความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน คือ การสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนและผู้อ่านโดยมีข้อเขียนเป็นสื่อกลาง หน้าที่ของผู้อ่าน คือ การค้นหาความหมายจากข้อเขียนนั้นๆ ผู้อ่านจะเข้าใจข้อความที่อ่านได้มากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ คือ ลักษณะของเรื่องที่อ่าน ประสบการณ์ร่วมระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน ความสามารถทางด้านภาษา เป็นต้น

ศิริรัตน์ นิละคุปต์ (2536 : 15) ได้สรุปความหมายของการอ่านจากผู้เชี่ยวชาญการอ่านหลายๆท่าน ซึ่งให้ความหมายของการอ่านไว้ต่างกัน แต่เน้นสิ่งเดียวกัน คือ การแปลความหมายจากตัวอักษรเพื่อให้เกิดความเข้าใจ

อรุณณี สานเสมา (2536 : 11) ได้ให้ความหมายว่า การอ่านเป็นการแปลสัญลักษณ์ออกเป็นความหมาย ใช้สื่อความหมายความคิดระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียนให้เข้าใจตรงกันโดยผู้อ่านได้ประโยชน์จากการอ่าน

วรรณิ โสมประยูร (2537 : 121) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่ต้องใช้สายตาสัมผัสตัวอักษรหรือสิ่งพิมพ์อื่นๆ รับรู้และเข้าใจความหมายของคำหรือสัญลักษณ์โดยการแปลออกมาเป็นความหมายที่ใช้สื่อความคิดและความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกัน

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2537 : 5) ได้กล่าวว่า การอ่านคือ กระบวนการแห่งความคิด ในการรับเข้าในขณะที่อ่าน สมองผู้อ่านจะต้องคิดตามผู้เขียนหรือตีข้อความที่อ่านไปด้วยตลอดเวลา

ศิริพร ลิ่มตระกูล (2537 : 5) ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่านคือกระบวนการแห่งความคิดในการรับสารเข้าในขณะที่อ่านสมองของผู้อ่านจะต้องคิดตามผู้เขียนหรือตีข้อความที่อ่านไปด้วยตลอดเวลา

เปลื้อง ณ นคร (2538 : 12) ให้ความหมายว่า การอ่าน หมายถึง การถ่ายทอดความคิดจากหนังสือของผู้ประพันธ์ไปยังผู้อ่าน ผู้ประพันธ์ต้องการให้ผู้อ่านได้ใช้ความคิด ความรู้สึกของตน ถ้าผู้อ่านสามารถตีความของหนังสือได้ และสามารถรู้จุดมุ่งหมายของผู้ประพันธ์ได้ก็จะได้ชื่อว่าเป็นผู้อ่านหนังสือ

สแตรง (Strang. 1967 : 8) สรุปความหมายของการอ่านว่า การอ่านมิได้หมายถึงการมองเห็น การออกเสียงคำและจดจำความหมายใดๆได้เท่านั้น ยังหมายถึงการที่ต้องใช้ความคิด ความรู้สึก และจินตนาการอีกด้วย การอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน ซึ่งผู้อ่านจะต้องทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่านออกมาเป็นความคิด และนำเอาความคิดไปใช้ประโยชน์

แฮริส และซิเปย์ (Harris ; & Sipay. 1967 : 13) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นการตีความสิ่งพิมพ์หรือตัวหนังสือ ที่ใช้แทนคำพูดอย่างมีความหมาย ทำให้เกิดการเรียนรู้ การอ่านจะได้ผลดีก็ต่อเมื่อผู้อ่านเข้าใจตรงกับผู้เขียน

ดัลล์แมน และคนอื่นๆ (Dalman ; and others . 1974 : 7) มีความเห็นว่าการอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน ประกอบด้วยความสามารถเฉพาะด้าน เช่น สามารถแยกความแตกต่างระหว่างข้อเท็จจริงกับเรื่องเพ้อฝัน รู้ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุกับผล สรุปใจความสำคัญได้ ตีความ สำนวนโวหารได้ สรุปความเห็นได้ เกิดอารมณ์และความสะท้อนใจ ตัดสินประเมินค่าได้ และรวมสรุปเรื่องที่อ่านได้

ฟราย (สุประวีณ์ ทัดภูธร. 2548 : 33 ; อ้างอิงจาก Fry . 1977 : 4) ได้ให้คำจำกัดความของการอ่านว่า เป็นกระบวนการเก็บความหมายจากภาษาเขียน ฟรายเน้นว่า คำจำกัดความเช่นนี้จะช่วยให้ครูพ้นจากการไปหลงมุ่งแต่ฝึกให้เด็กอ่านออกเสียง ให้ท่องคำศัพท์เป็นคำๆ หรือการฝึกให้อ่านเร็ว จริงอยู่ที่ทักษะเหล่านี้จำเป็นและต้องฝึกฝนบ้าง แต่ต้องไม่เน้นจนออกไปนอกจุดประสงค์ของการอ่าน นั่นคือการเก็บความหมาย

เดอซองค์ (Dechant. 1982 : 5) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการสื่อสารระหว่างผู้อ่านกับผู้คิดที่ได้จากการอ่าน ซึ่งรวมกับปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ผู้เขียนจะมีบทบาทในการอ่านถอดความคิดออกมาเป็นตัวอักษร ถ้าไม่มีผู้อ่านการเขียนก็ไม่มี ความหมาย ดังนั้น เขาจึงสรุปคำ

จำกัดความของการอ่านว่า เป็นปฏิสัมพันธ์ในการถอดรหัส ความหมายของคำจากผู้เขียนให้เข้าใจจิตใจของผู้อ่านได้

จากเอกสารเกี่ยวกับความหมายที่กล่าวมาข้างต้นจึงสรุปได้ว่า การอ่านหมายถึง การแปลความหมายของสัญลักษณ์หรือตัวอักษรจนสามารถเข้าใจ โดยต้องเข้าใจความหมายตั้งแต่เป็นคำเป็นประโยค เป็นย่อหน้า ไปเรื่อยๆตลอดจนจบ รวมทั้งต้องเข้าใจการผสมคำต่างๆขึ้นเป็นประโยค จึงทำให้สามารถเข้าใจสิ่งที่อ่านได้

3.1.2 จุดประสงค์ของการอ่าน

ในการอ่านแต่ละครั้งแต่ละเรื่อง ผู้อ่านต้องตั้งจุดประสงค์ในการอ่านไว้ก่อนเสมอว่า ต้องการอ่านเพื่ออะไร และลักษณะการอ่านในแต่ละคนอาจจะไม่เหมือนกัน บางคนอาจจะอ่านเพื่อการยารู้ เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน เพื่อเป็นการพักผ่อนหรืออาจจะเป็นการต้องการศึกษาเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะก็ได้ แต่ที่สำคัญในการอ่านแต่ละครั้งจะต้องเป็นการอ่านที่ต้องมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนชัดเจน

3.1.3 ความสำคัญของการอ่าน

ในโลกปัจจุบัน ความรู้และวิทยาการต่างๆ ก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็วและความรู้ตลอดจนแนวความคิดใหม่ๆ เหล่านั้นได้ถูกบันทึกไว้ในรูปของสื่อต่างๆทั้งสื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อสะสมและเผยแพร่ต่อไป การอ่านจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ เพื่อให้เรียนรู้เท่าทันต่อเหตุการณ์ด้วยตนเอง ดังที่นักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ดังนี้

ทวีป อภิลิทธิ์ (2526 : 53 – 54) กล่าวว่า การอ่านเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งจะช่วยสร้างเสริมประสบการณ์กว้างไกล เกิดความคิดที่จะนำไปสู่การปฏิบัติและสร้างสรรค์สิ่งแปลกใหม่ที่ดีกว่าเพิ่มขึ้น

กานต์มณี ศักดิ์เจริญ (2524 : 31) ให้ความสำคัญของการอ่านว่า ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านหนังสือเป็นพิเศษมักจะมีโอกาสเจริญก้าวหน้าในอาชีพ และในชีวิตมากกว่าคนที่อ่านหนังสือได้น้อย หรืออ่านช้า เพราะปัจจุบันในชีวิตประจำวันต้องอาศัยการอ่าน เพื่อใช้ในการสื่อสารให้เกิดความเข้าใจ การอ่านจึงมีบทบาทสำคัญในชีวิต

3.1.4 ประเภทของการอ่าน

การแบ่งประเภทของการอ่านช่วยให้ครูผู้สอนตระหนักถึงขอบข่ายการสอนได้เป็นอย่างดี นักการศึกษาและนักภาษาศาสตร์ ได้แบ่งประเภทของการอ่านไว้ดังนี้

วาสนา เกตุภาค (2521:1-2) ได้แยกประเภทของการอ่านออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. การอ่านออกเสียง คือ การอ่านตามตัวหนังสือ เพื่อให้ผู้อื่นฟัง ผู้อ่านจะต้องอ่านได้ชัดเจนถูกต้องตามหลักภาษาและความนิยม

2. การอ่านในใจคือ การทำความเข้าใจกับตัวอักษร เป็นการอ่านเพื่อตัวผู้อ่านเอง ซึ่งจะได้รับประโยชน์มากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้อ่านแต่ละคน

วิจิตร แสงพลสิทธิ์ และคนอื่นๆ (2522:135) ได้แบ่งประเภทของการอ่านเป็น 2 ชนิด คือ

การอ่านในใจ เป็นการอ่านเพื่อขวนขวายหาความรู้และความเพลิดเพลิน ให้แก่ตนเอง การอ่านประเภทนี้ มุ่งฝึกอัตราเร็วและจับใจความสำคัญซึ่งเป็นการอ่านที่นับวันจะมีความสำคัญเพิ่มขึ้น การอ่านประเภทนี้ไม่เพียงแต่อ่านได้ อ่านออกเท่านั้นแต่จะต้องมีความสามารถในการสรุปความ แปลความ ขยายความ วิเคราะห์คำ หรือวิเคราะห์ความหมาย หรือเนื้อหา และวิจารณ์เรื่องได้

1. การอ่านออกเสียงได้แก่

1.1 การอ่านออกเสียงแบบร้อยแก้ว เพื่อสื่อสารให้ผู้อื่นรู้เรื่องและเข้าใจ

1.2 อ่านออกเสียงประเภทต่างๆ เพื่อความไพเราะให้ผู้ฟังเกิดความซาบซึ้ง

วรรณิ โสมประยูร (2537:127) ได้กล่าวถึง ประเภทของการอ่านที่เป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนการสอนทักษะภาษาไทยในระดับประถมศึกษา ดังนี้

1. การอ่านออกเสียง แบ่งได้ 3 แบบ ได้แก่

1.1 การอ่านร้อยแก้ว

1.2 การอ่านร้อยกรอง

1.3 การอ่านทำนองเสนาะ

2. การอ่านในใจแบ่งได้ 7 แบบ ได้แก่

1.1 การอ่านแบบค้นคว้าหาความรู้ เช่น อ่านตำรา

1.2 การอ่านแบบจับใจความ หรือหาสาระสำคัญของเรื่อง เช่น อ่านบทความ

1.3 การอ่านแบบหารายละเอียดทุกตอน เช่น อ่านประวัติศาสตร์ อ่านลำดับเหตุการณ์

1.4 การอ่านแบบหารายละเอียดทุกคำเพื่อการปฏิบัติ เช่น อ่านวิธีประกอบอาหาร

1.5 การอ่านแบบวิเคราะห์วิจารณ์เพื่อหาเหตุผล เช่น อ่านข่าวเหตุการณ์สำคัญ

1.6 การอ่านแบบไตร่ตรองแบบใช้วิจารณ์ญาณเพื่อหาข้อเท็จจริงข้อดี ข้อเสีย สำหรับเลือกแนวทางเลือกปฏิบัติ เช่น อ่านโฆษณา

1.7 อ่านแบบคร่าวๆ เพื่อสังเกตและจดจำ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (เอกสารประกอบการเรียนวิชาทักษะทางภาษา 2533:36-39) ได้แบ่งการอ่านออกเป็น 2 ประเภท

1. การอ่านในใจ เป็นการอ่านเงียบผู้อ่านมีความสามารถด้านภาษาและความคิดสามารถเก็บความคิดจากข้อความที่อ่านได้ การอ่านในใจที่มีประสิทธิภาพมีลักษณะดังนี้

- 1.1 อ่านได้เร็วหมายถึง ใช้เวลาน้อยแต่อ่านได้มาก
- 1.2 อ่านได้ความหมายถึง จับใจความได้
- 1.3 อ่านตีความ หมายถึง บอกความหมายของข้อความที่อ่าน
- 1.4 อ่านวิเคราะห์สามารถแยกแยะส่วนต่างๆ เพื่อพิจารณา ทำความเข้าใจ
- 1.5 อ่านขยายความ หมายถึง การอธิบายเพิ่มเติมให้รายละเอียด
- 1.6 อ่านอย่างมีวิจารณญาณ หมายถึง การอ่านโดยเปล่งเสียงตามตัวหนังสือ

2. การอ่านออกเสียงแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

- 2.1 การอ่านออกเสียงปกติ
- 2.2 การอ่านทำนองเสนาะ

3.1.5 หลักและทฤษฎีการอ่าน

การศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนอ่านมีความสำคัญในด้านที่จะนำไปวางแผนการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับธรรมชาติการอ่านของคนเรา แลปปี และ ฟร็ด (สุประวีณ์ ทัดภูธร. 2548 : 46 ; อ้างอิงจาก Lapp & Flood.1983:162) ได้รวบรวมแนวคิดเกี่ยวกับการสอนอ่านจากนักวิจัยหลายท่านซึ่งสรุปเป็นทฤษฎีการสอนการอ่านได้ 3 ทศนะดังนี้

1. ทศนะที่ยึดเนื้อหาเป็นหลัก (Text – Based) ถือว่าเนื้อเรื่องเป็นจุดเริ่มต้นในการอ่าน การถอดสัญลักษณ์ที่ใช้แทนเสียงเป็นสิ่งสำคัญในกระบวนการอ่านการอ่านเป็นการวิเคราะห์หน่วยย่อยๆ ของหน่วยใหญ่ ดังนั้น การอ่านจึงต้องวิเคราะห์สระและพยัญชนะแต่ละตัวแล้วนำมารวมเป็นคำๆหนึ่ง และวิเคราะห์คำในประโยค ว่ามีความหมายอย่างไร ทศนะนี้ มีลักษณะตรงกับทศนะของกระบวนการล่างขึ้นบน (A bottom – Up Process View of Reading)

2. ทศนะที่ยึดผู้เรียนเป็นหลัก (Knowledge – Based) หรือโลกทัศน์ (Schema View) ถือว่าผู้อ่านเป็นแหล่งที่มาของความหมายที่ได้จากการอ่านเพราะผู้อ่านเป็นผู้มีประสบการณ์ โลกทัศน์ ความรู้ ความเชื่อต่างๆ โดยนำสิ่งเหล่านี้มาช่วยในการแปลความหมายในกระบวนการอ่านนั้น ทศนะนี้มีลักษณะตรงกับทศนะกระบวนการบนลงล่าง (A Top – Down Process View of Reading)

3. ทศนะที่ยึดเนื้อหาและผู้เรียนร่วมกัน ซึ่งถือว่าการตอบสนองตัวอักษรลำดับเหตุการณ์ และโครงสร้างประโยค ต้องนำมาใช้พร้อมกับความเข้าใจในกลุ่มคำ ซึ่งผู้อ่านต้องนำความรู้ทางภาษาไปสู่การแปลความหมายจากเนื้อเรื่องทศนะนี้เรียกว่า ทศนะกระบวนการปฏิสัมพันธ์ในการอ่าน (The interactive Process View of Reading)

ครูผู้สอนควรศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่านว่าควรยึดทัศนะใดหรือปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับเด็กและเนื้อหาอย่างไร เพื่อให้การจัดกิจกรรมการสอนอ่านเหมาะสมกับธรรมชาติในการอ่านของเด็ก

แม้นมาส ชวลิต (2528 : 9) ได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับคำอ่านเบื้องต้นดังต่อไปนี้

1. อย่าเริ่มด้วยการอ่านขั้นสูงเกินสติปัญญา
2. อ่านตามความสนใจและรสนิยม
3. อย่าฝืนอ่านต้องมีความสุขในการอ่าน
4. พัฒนาการอ่านตามระดับความรู้
5. อ่านเรื่องเดียวกันหลายครั้งจะได้รสต่างกัน
6. เลือกอ่านงานเขียนของนักเขียนอาวุโสที่มีทัศนะตรงกัน
7. อ่านได้ทุกเวลาอย่าฝัดฝอน
8. ต้องอ่านได้วิจารณ์ญาณ
9. อย่าเบื่อง่ายต้องมีเหตุผลของตนเองและเป็นสากล

บันลือ พฤษะวัน (2530 : 16-17) ได้กล่าวถึงการเรียนอ่านของเด็กไว้ 3 ทาง คือ

1. การเรียนอ่านโดยอาศัยตาสังเกตภาพที่สัมพันธ์กับคำภาพที่แสดงอาการเคลื่อนไหวสัมพันธ์กับประโยค การเรียนด้วยวิธีอาศัยภาพเป็นเครื่องช่วยอ่าน ซึ่งเด็กจะสามารถอ่านเรื่องราวโดยอาศัยประสบการณ์ของภาพซึ่งเป็นเครื่องบอกความเป็นไปของเรื่อง

2. เด็กเรียนอ่านโดยใช้เสียงพาไป ใช้หูวิเคราะห์เสียง แล้วผสมเสียงอ่านการอ่านแบบนี้ อาศัยหูวิเคราะห์เสียงผสม เสียงอ่านคำ แล้วอ่านออกเสียงตามไป

3. เด็กเรียนโดยอาศัยการจำรูปคำ การจำโครงร่างหยาบภายนอก ซึ่งคำเหล่านี้มีความหมายเด่นชัด เด็กจะระลึกถึงประสบการณ์เดิมเป็นเครื่องช่วยแปลความหมายและการแปลความหมายของประโยค โดยเข้าใจรูปของประโยคจะเข้าใจได้ดีกว่าจำเฉพาะคำ เด็กสนใจอ่านเรื่องราวมากกว่าการอ่านเป็นคำ ซึ่งมีความหมายน้อยไม่เด่นชัด และคำบางคำมีหลายความหมายจึงต้องจำรูปคำในลักษณะการใช้ประโยคซึ่งสามารถทำความเข้าใจความหมายได้เด่นชัด เป็นการเรียนอ่านทางสมอง

สุจิต เพียรชอบ (2523:48) ได้กล่าวถึงหลักที่ควรคำนึงในการสอนอ่านซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. ความพร้อมของนักเรียน เนื่องจากนักเรียนแต่ละคน มีสภาพแวดล้อมทางบ้านแตกต่างกัน ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถทางการอ่านแตกต่างกัน ดังนั้นครูจึงควรทดสอบความพร้อมในการอ่านของนักเรียนก่อน เพื่อจะได้จัดสอนให้เหมาะสมกับความสามารถของเด็กแต่ละคน

2. ความแตกต่างระหว่างบุคคล สภาพร่างกาย สติปัญญา แม้ว่าจะอยู่ในวัยเดียวกัน ระดับชั้นเดียวกันก็จะมีความสามารถในการอ่านแตกต่างกัน ดังนั้นครูจึงควรทดสอบความพร้อมของนักเรียนก่อนเพื่อจะได้จัดสอนให้เหมาะสมกับความสามารถของเด็กแต่ละคน

3. ความสนใจของนักเรียนที่มีต่อการอ่าน นักเรียนต่างวัยกัน ความสนใจในการอ่านจะต่างกัน ครูควรชี้ให้นักเรียนเห็นประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่านและส่งเสริมให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน

4. สายตากับการอ่าน สายตาเป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพนักเรียนที่อ่านเร็วจะมีช่วงสายตากว้างกว่านักเรียนที่อ่านช้าซึ่งมีช่วงสายตาแคบ

5. ลักษณะนิสัยการอ่าน เช่น การอ่านย้อนหลัง การอ่านแบบข้าม ท่างั้น การจับหนังสือ ฯลฯ เป็นสิ่งที่ครูต้องฝึกฝนให้นักเรียนมีลักษณะที่ดีในการอ่าน

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านภาษาไทย

3.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เดวิสสัน (Davidson. 1971 : 6273 –A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคำถามของครูกับคำตอบของนักเรียนในขณะที่มีกิจกรรมการอ่านแบบธรรมชาติ และแบบใช้ความคิดขณะที่อ่านพบว่านักเรียนที่เรียนอ่านโดยถูกฝึกอยู่เสมอมีแนวโน้มที่จะตอบคำถามไปในแนวคิดเชิงวิจารณ์ และพอใจที่จะแสดงความคิดเห็นของตนออกมา ส่วนการเรียนการอ่านแบบธรรมชาติ ไม่ค่อยได้ใช้ความคิดลึกซึ้งนัก มีแนวโน้มที่จะตอบคำถามแบบไม่มีความคิดเชิงวิจารณ์และไม่ค่อยแสดงความคิดเห็นของตนออกมา

ลอเรนซ์ และเฮเดน (Lawrance ; & Hayden. 1972 : 62 – 77) ได้ศึกษาการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 3 จำนวน 87 คน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านมีคะแนนการทดสอบหลังทำแบบฝึกมากกว่าคะแนนก่อนทำแบบฝึก และนักเรียนสามารถทำข้อสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังจากการทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องเฉลี่ยร้อยละ 98.90

คาทาโน (สุประวีณ์ ทัดภูธร. 2548 : 51 ; อ้างอิงจาก Catano. 1976 : 4983 – A) ได้ศึกษาผลของการสอนและฝึกให้นักเรียนระดับ 6 ใน สปริงฟิลด์ ,โอริกอน เกี่ยวกับคำถามจากเรื่องที่อ่านและใช้แบบทดสอบเลือกตอบให้นักเรียนเขียนเรียงความวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน ผลการทดลองปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการสอนและฝึกใช้แบบทดสอบการอ่านทั้งสองฉบับนั้น การตั้งคำถามมีผลต่อการเขียนเรียงความมากกว่าการสอบแบบเลือกตอบ

แบบส์ (Babbs. 1983 : 174 - A) ได้ศึกษาผลการสอนโดยใช้ยุทธวิธีในการตกแต่งเพื่อให้เกิดความเข้าใจในด้านความรู้ที่มีต่อการเข้าใจ และการระลึกได้ในการอ่าน จุดมุ่งหมายเพื่อประเมินโครงการพัฒนาความรู้ของนักเรียนระดับ 4 เกี่ยวกับกระบวนการอ่านและการสอนโดยใช้ยุทธวิธีในการตกแต่งเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับ 4 ผลปรากฏว่ากลุ่มทดลองมีความเข้าใจในการการอ่านและการระลึกได้แตกต่างจากกลุ่มควบคุม แต่กลุ่มควบคุมมีความรู้เกี่ยวกับวิธีการอ่านให้ได้ผลดีอยู่ในระดับต่ำกว่า การใช้บัตรตกแต่งเป็นวิธีการที่มีผลดีในการชักชวนให้นักเรียนเป็นผู้ใช้ยุทธวิธีในการอ่าน

3.2.2 งานวิจัยในประเทศ

นันทรัตน์ ชื่นชนม์ (2531 : 62) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและความคงทนในการจำของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ทางภาษากับวิธีปกติ ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ทางภาษาแตกต่างกับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ทางภาษามีความคงทนในการจำแตกต่างกับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

บุญชัย เกรียงบุญธนนท์ (2534 : 104 – 115) ศึกษาภูมิหลังทางด้านครอบครัวที่มีผลต่อความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีภูมิลำเนาในเขตและนอกเขตเทศบาล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม จำนวน 160 คน และผู้ปกครองของนักเรียนเหล่านี้ โดยแบ่งเป็นนักเรียนจากโรงเรียนในเขตเทศบาล 80 คน เป็นนักเรียนนอกเขตเทศบาล 80 คน และในแต่ละกลุ่มยังได้แบ่งนักเรียนเป็นนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูงและต่ำอย่างละ 40 คน ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูงมีบทบาทในการส่งเสริมการอ่านและมีทัศนคติที่ดีต่อการส่งเสริมการอ่านสูงกว่าผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ แสดงว่าถ้าผู้ปกครอง มีบทบาทในการส่งเสริมการอ่านสูงหรือมีทัศนคติที่ดีต่อการส่งเสริมการอ่าน จะส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านสูงด้วย ซึ่งผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูงยังมีความสามารถในการส่งเสริมการอ่านน้อยกว่าผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำอีกด้วย

สายสุนี สกุลแก้ว (2534 : 64) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดมหาบุศย์ (พิทักษ์ถาวรคุณ) จำนวน 105 คน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุประวีณ์ ทัดภูธร (2548 : 65) ได้ศึกษาผลของการใช้เทคนิคการสอนโดยการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายรูปแมงมุมควบคู่กับการให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาไทย เพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนออเงิน (อ่อน – เหม อนุสรณ์) เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคการสอนโดยการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายรูปแมงมุมควบคู่กับการให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาไทย เพื่อความเข้าใจเพิ่มมากขึ้นกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการใช้เทคนิคการสอนโดยการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายรูปแมงมุมควบคู่กับการให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาไทย เพื่อความเข้าใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและในต่างประเทศ ที่เกี่ยวกับทักษะการอ่าน สรุปได้ว่า ทักษะการอ่านเป็นพื้นฐานที่สำคัญอย่างหนึ่งต่อการศึกษาและการดำรงชีวิตของมนุษย์ เพราะหากผู้เรียนมีทักษะในการอ่านแล้วย่อมสามารถเรียนรู้ในวิชาต่างๆจากสิ่งที่อ่านและสามารถนำไปใช้เป็นพื้นฐานในการเรียนวิชาอื่นๆด้วย ดังนั้นครูผู้สอนต้องฝึกฝนให้เด็กมีทักษะการอ่านเพื่อจะได้พัฒนาทักษะการอ่านให้มีประสิทธิภาพ

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนบ้านนาดี อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว

3.1 ประวัติโรงเรียนบ้านนาดี อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว

โรงเรียนบ้านนาดี ตั้งอยู่หมู่ที่ 3 ตำบลชัยมะกูด อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 1 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนบ้านนาดี เป็นโรงเรียนประถมศึกษาขนาดกลาง เปิดทำการสอนตั้งแต่ชั้นอนุบาล ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ห่างจากอำเภอคลองหาด 13 กิโลเมตร เดิมเป็นโรงเรียนสาขาของโรงเรียนมหาศุภคุณวิทยา ได้รับการแต่งตั้งเป็นโรงเรียนเอกเทศ ปี พ.ศ. 2533 มีเนื้อที่ 13 ไร่ 2 งาน 83 ตารางวา ปัจจุบันมีจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 148 คน มีข้าราชการครู จำนวน 8 คน นักการภารโรง จำนวน 1 คน จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ภารกิจในการดำเนินงาน 4 ด้าน ได้แก่ งานบุคลากร งานวิชาการ งานงบประมาณ และงานบริหารทั่วไป

คำขวัญของโรงเรียน คือ พัฒนาวิชาการ สมานสามัคคี มีวินัย ใฝ่คุณธรรม

สีประจำโรงเรียน คือ สีม่วง - แดง

3.2 นโยบายโรงเรียนบ้านนาดี

เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนของโรงเรียนจึงกำหนดนโยบายในการจัดการศึกษา ดังนี้

1. ปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ใช้เทคนิคการสอนหลายรูปแบบ
2. ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนไม่ให้ต่ำกว่าระดับ 2 โดยเฉลี่ยทั้งหมดเน้นทักษะภาษาไทย
3. ส่งเสริมให้นักเรียนอ่านออก เขียนได้ทุกคนเมื่อจบการศึกษา
4. ส่งเสริมการจัดทำสื่อการเรียนการสอน เน้นการนำไปใช้
5. ส่งเสริมกิจกรรมโครงการอาหารกลางวันให้นักเรียนได้รับประทานอาหารกลางวันทุกคน ตื่นนม ปลูกกล้วยน้ำว้าและมะละกอในโรงเรียน
6. ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการกระจายงานและแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะครู และนักเรียนเพื่อให้รู้จักหน้าที่และความรับผิดชอบ
7. ปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนให้เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนโดยการจัดทำแผนผังการทำประโยชน์ของพื้นที่และบริเวณการทำสวนหย่อม
8. ส่งเสริมและสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนและชุมชนโดยให้ความร่วมมือกับชุมชน
9. ส่งเสริมสุขภาพอนามัยของโรงเรียนให้สมบูรณ์แข็งแรง โดยจัดทำกิจกรรมนันทนาการ
10. สนับสนุนนโยบายของหน่วยงานต้นสังกัดและนโยบายของรัฐบาลพร้อมทั้งให้ความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น

3.3 วิสัยทัศน์ (Vision)

โรงเรียนบ้านนาดี มุ่งจัดการศึกษาให้ผู้เรียนเป็นคนดี คนเก่ง แข็งแรง มีทักษะในการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข มีสัมมาคารวะ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ก้าวทันเหตุการณ์ ประสานงานชุมชน มุ่งสู่มาตรฐาน

3.4 พันธกิจ (Mission)

เพื่อให้การบริหารหลักสูตรสถานศึกษาบรรลุวิสัยทัศน์และนำไปสู่การปฏิบัติ ต้องดำเนินการ
ดังนี้

1. จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาที่เน้นกระบวนการสู่มาตรฐาน
2. พัฒนาการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
3. ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

และ ชุมชน

4. จัดกระบวนการเรียนการสอนตามศักยภาพของผู้เรียน เน้นคุณธรรม จริยธรรม
5. จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยี

3.5 เป้าหมาย

โรงเรียนบ้านนาดีปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพชุมชน เน้นการปฏิบัติการเรียนรู้ให้
ผู้เรียนเรียนรู้อย่างมีความสุข มีผลการเรียนรู้และพัฒนาการในด้านต่างๆไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ตาม
เกณฑ์ที่กำหนด

3.6 คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. เป็นคนดี มีสุขภาพแข็งแรง มีสัมมาคารวะ
2. มีการเรียนรู้และมีทักษะในการดำรงชีวิต
3. ดำรงชีวิตอย่างมีความสุขช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
4. มีความสัมพันธ์กับชุมชนเป็นอย่างดี
5. ทันสมัย ทันเหตุการณ์ นำเทคโนโลยี

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านนาดี อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว ปีการศึกษา 2549 ที่มีทักษะในการอ่านภาษาไทยน้อย จำนวน 14 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านนาดี อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว ปีการศึกษา 2549 ที่มีทักษะในการอ่านภาษาไทยน้อย จำนวน 14 คน โดยสุ่มอย่างง่ายเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 7 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. โปรแกรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม
2. แบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาไทย

การสร้างเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้า

1. โปรแกรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของวัฒนาพร ระเบียบทฤษฏี (2545 : 141 – 148) ลำลี รักสุธี (2546 : 27 – 89) เบญจมาศ อยู่เป็นแก้ว (2548 : 23 – 35) และคนอื่นๆ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างโปรแกรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย

1.2 ผู้วิจัยสร้างโปรแกรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า เนื้อหาและกิจกรรม

1.3 ผู้วิจัยนำโปรแกรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่ รองศาสตราจารย์เวณิ กรีทอง อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา และอาจารย์อรุณ พรินทร์ ตรวจสอบความเที่ยงตรงและให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

1.4 ผู้วิจัยนำโปรแกรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านนาดี อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 7 คน

เพื่อหาข้อบกพร่องแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้ในการวิจัย

โปรแกรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม ผู้วิจัยใช้กับกลุ่มทดลอง 12 ครั้ง เป็นเวลา 4 สัปดาห์ ๆ ละ 3 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที ในวันอังคารและวันพุธ เวลา 13.00 – 13.50 น. วันศุกร์ เวลา 12.10 – 13.00 น. (ดังรายละเอียดในภาคผนวก)

2. แบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาไทย มีลำดับขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านภาษาไทย

2.2 ศึกษาแนวทางการสร้างแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาไทยจากหลักสูตร

สถานศึกษาชั้นพื้นฐานและแบบเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

2.3 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาไทยเสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิชุดเดิมตรวจสอบความเที่ยงตรง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

2.4 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาไทยที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านนาดี อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 7 คน แล้วนำค่าที่ได้มาวิเคราะห์หาความยากง่ายและ ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้ เทคนิค 27 % กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ ฟาน (Fan.1952 : 6 – 32) แล้วคัดเลือกค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อตามเกณฑ์ที่กำหนด

2.5 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบที่ผ่านการวิเคราะห์จากข้อ 2.4 หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยวิธีการ ของ คูเดอร์ – ริชาร์ดสัน (Kuder – Richardson – 20) จากสูตร KR – 20

แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการทดลองแบบแผน Randomized control-group pretest-posttest design ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงแผนการทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest – Posttest Design

การกำหนดการเข้ากลุ่ม	ทดสอบก่อน	ทดลอง	ทดสอบหลัง
R (E)	T_{1E}	X	T_{2E}
R (C)	T_{1C}	~	T_{2C}

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

R	แทน	กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับจากการสุ่มตัวอย่าง
E	แทน	กลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้โปรแกรมการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม
C	แทน	กลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการใช้โปรแกรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม
X	แทน	การได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม
~	แทน	การไม่ได้รับการการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม
T ₁ E	แทน	การทดสอบก่อนการทดลองในกลุ่มทดลอง
T ₁ C	แทน	การทดสอบก่อนการทดลองในกลุ่มควบคุม
T ₂ E	แทน	การทดสอบหลังการทดลองในกลุ่มทดลอง
T ₂ C	แทน	การทดสอบหลังการทดลองในกลุ่มควบคุม

การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองแบบ Randomized Control- Group Pretest-Posttest Design ซึ่งมี 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ระยะก่อนการทดลอง

ผู้วิจัยให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำการทดสอบทักษะการอ่านภาษาไทยและเก็บคะแนนไว้เป็นคะแนนก่อนการทดลอง

ระยะที่ 2 ระยะทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับกลุ่มทดลองตามโปรแกรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยใช้เวลาในการทดลองทั้งหมด 12 ครั้ง เป็นเวลา 4 สัปดาห์ๆ 3 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที ในวันอังคารและวันพุธ เวลา 13.00 – 13.50 น. วันศุกร์ เวลา 12.10 – 13.00 น. ตั้งแต่วันอังคารที่ 12 ธันวาคม พ.ศ. 2549 ถึงวันศุกร์ ที่ 29 ธันวาคม พ.ศ. 2549

ระยะที่ 3 ระยะหลังการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองหลังการทดสอบกับนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยแบบทดสอบเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาไทยที่นักเรียนได้ทำก่อนการทดลองและเก็บไว้เป็นคะแนนหลังการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียน ก่อนและหลังได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียน ก่อนและหลังไม่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมกับนักเรียนที่ไม่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน
 - 1.1 ค่าเฉลี่ย
 - 1.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือการวิจัย
 - 2.1 หาความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบทักษะการอ่านโดยใช้เทคนิค 27 % กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำของ ฟาน (Fan.1952 :6 – 32)
 - 2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทย โดยใช้ KR – 20 (Kuder – Richardson - 20)
3. สถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน
 - 3.1. เปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม โดยใช้ $t - test$ แบบกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน ($t - test$ for Dependent Sample)
 - 3.2. เปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนก่อนและหลังไม่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม โดยใช้ $t - test$ แบบกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน ($t - test$ for Dependent Sample)
 - 3.3. เปรียบเทียบผลต่างของ นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมกับนักเรียนที่ไม่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม โดยใช้ $t - test$ แบบกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน ($t - test$ for Independent Sample)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดลองและการแปลความหมายจากการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้แทนความหมายดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
$\bar{X}_{diff}$	แทน	ผลต่างของค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
$S.D._{diff}$	แทน	ผลต่างของค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t – distribution
ΣD	แทน	ผลรวมของคะแนนความแตกต่างจากการทดสอบก่อนการทดลอง และการทดสอบหลังการทดลอง
ΣD^2	แทน	ผลรวมของคะแนนความแตกต่างจากการทดสอบก่อนการทดลอง และการทดสอบหลังการทดลองแต่ละตัวยกกำลังสอง

ผลการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ในการทดลอง ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับดังนี้

1. เปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียน ก่อนและหลังได้รับการใช้เทคนิคการสอนแบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม โดยใช้ t – test แบบกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t – test for Dependent Sample)
2. เปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียน ก่อนและหลังไม่ได้รับการใช้เทคนิคการสอนแบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม โดยใช้ t – test แบบกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t – test for Dependent Sample)
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมกับนักเรียนที่ไม่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม โดยใช้ t – test แบบเป็นอิสระต่อกัน (t – test for Independent Sample)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลไปตามลำดับดังนี้

1. เสนอผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียน ก่อนและหลังได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงการเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาไทยของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม

กลุ่มทดลอง	N	$\bar{X}$	S.D.	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนทดลอง	7	17.29	2.50	65	617	16.41**
หลังทดลอง	7	26.57	1.72			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 2 ปรากฏว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีทักษะการอ่านภาษาไทยเพิ่มขึ้นหลังได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ การเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม ทำให้นักเรียนกลุ่มทดลองมีทักษะการอ่านภาษาไทยเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ตั้งไว้

2. เสนอผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียน ก่อนและหลังไม่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงการเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนก่อนและหลังที่ไม่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม

กลุ่มทดลอง	N	$\bar{X}$	S.D.	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนทดลอง	7	17.14	2.19	24	88	9.30**
หลังทดลอง	7	20.57	2.68			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 2 ปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มควบคุม มีทักษะการอ่านภาษาไทยเพิ่มขึ้นหลังจากไม่ได้รับการใช้การเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ การไม่ได้รับการใช้การเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมทำให้นักเรียนกลุ่มควบคุมมีทักษะการอ่านภาษาไทยเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ตั้งไว้

3. เสนอผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการ ควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมกับนักเรียนที่ไม่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรง ทางสังคม ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงการเปรียบเทียบผลต่างทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบ บูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมกับนักเรียนที่ไม่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่ กับการ เสริมแรงทางสังคม

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}_{diff}$	S.D. _{diff}	t
กลุ่มทดลอง	7	9.29	1.50	10.25 **
กลุ่มควบคุม	7	3.43	.98	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 ปรากฏว่าคะแนนนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการ ควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมมีทักษะการอ่านภาษาไทยเพิ่มมากขึ้นกว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการ ได้รับความรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ การเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมสามารถพัฒนาทักษะ การอ่าน ภาษาไทยได้มากกว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรง ทางสังคม ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 3 ที่ตั้งไว้

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อศึกษาผลของการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านนาดี อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียน ก่อนและหลังได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียน ก่อนและหลังไม่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมกับนักเรียนที่ไม่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาไทยเพิ่มขึ้น หลังจากได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม
2. นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาไทยเพิ่มขึ้น หลังจากไม่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม
3. นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมมีทักษะการอ่านภาษาไทยเพิ่มขึ้นมากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนบ้านนาดี อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว จำนวน 24 คน ที่มีทักษะการอ่านภาษาไทยน้อย ซึ่งได้มาจากการสำรวจปัญหาเบื้องต้น

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านนาดี อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว ปีการศึกษา 2549 ที่มีทักษะการอ่านภาษาไทยน้อย จำนวน 14 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยได้สอบถามความสมัครใจก่อนการสุ่มอย่างง่าย

ปรากฏว่านักเรียนสมัครใจทุกคน จึงสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่ง เพื่อแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม จำนวน 7 คน และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม จำนวน 7 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. โปรแกรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม
2. แบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาไทย

วิธีดำเนินการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยดำเนินการวิจัยแบบ Randomized Control Group Pretest – Posttest Design

1. ขั้นก่อนการทดลอง ผู้ทำวิจัยทำการทดลองก่อนการทดลอง (Pretest) โดยการให้กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมทำแบบทดสอบการอ่านภาษาไทย แล้วเก็บไว้เป็นคะแนนก่อนการทดลอง
2. ขั้นทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยใช้โปรแกรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมที่สร้างขึ้นทั้งหมด 12 ครั้ง เป็นเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที ในวันอังคารและวันพุธ เวลา 13.00 – 13.50 น. วันศุกร์ เวลา 12.10 – 13.00 น. ตั้งแต่วันที่ 12 ธันวาคม พ.ศ. 2549 ถึงวันศุกร์ ที่ 29 ธันวาคม พ.ศ. 2549
3. ขั้นหลังการทดลอง เมื่อเสร็จสิ้นการทดลอง ผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมทำแบบทดสอบทักษะการอ่านโดยใช้แบบทดสอบเดียวกับที่ใช้ก่อนทดลอง แล้วเก็บไว้เป็นคะแนนหลังการทดลอง
4. นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบทั้ง 2 ครั้ง ของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้วิธีการสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียน ก่อนและหลังได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม โดยใช้ t -test แบบกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t -test for Dependent Sample)
2. เปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียน ก่อนและหลังไม่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม โดยใช้ t -test แบบกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t -test for Dependent Sample)

3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมกับนักเรียนที่ไม่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม โดยใช้ t -test แบบเป็นอิสระต่อกัน (t -test for Independent Sample)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้า สรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาไทยเพิ่มขึ้น หลังจากได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาไทยเพิ่มขึ้น หลังจากไม่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมมีทักษะการอ่านภาษาไทยเพิ่มขึ้นมากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลของการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านนาดี อำเภอลองหาด จังหวัดสระแก้ว ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาไทยเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1 ที่ตั้งไว้ แสดงว่าการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมสามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนให้เพิ่มขึ้นได้ ทั้งนี้เพราะการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามสภาพจริง โดยยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลางและเน้นให้ผู้เรียนได้สร้างความรู้ด้วยตนเอง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนได้เกิดการพัฒนาตนเองในด้านต่างๆ ดังที่ สิริพัทธ์ เจษฎาวิโรจน์ (2546 : 22 – 23) กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนรู้แบบบูรณาการไว้ว่า เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมเรียนรู้จากประสบการณ์จริง โดยผสมผสานความรู้ คุณธรรม ค่านิยม คุณลักษณะที่พึงประสงค์ เพิ่มศักยภาพของผู้เรียน และนำความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาได้หลายวิธี ใช้ความรู้ที่ได้มาสัมพันธ์กันเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจใหม่ๆ ซึ่งนำไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริพร เกาวิโท (2545 : 45) ที่ได้ทำการศึกษาผลการเรียนรู้แบบบูรณาการที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ที่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการและไม่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการมีความคิดสร้างสรรค์เพิ่มขึ้นมากกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของอารีย์รัฐ เล็กโหลง (2548 : 42) ที่ได้ทำการศึกษาผลการเรียนรู้แบบบูรณาการที่มีต่อความรับผิดชอบด้านการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการและไม่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการมีทักษะการอ่านภาษาไทยเพิ่มขึ้นมากกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการสังเกตในขณะทดลอง ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียน โดยมีความตรงต่อเวลาในการเข้าเรียน มีการทำการทดลองที่จะตั้งใจเรียนและทำแบบฝึกหัดเพื่อให้ได้คะแนนมากขึ้น นักเรียนกล้าซักถามและตอบคำถาม และตั้งใจฟังเนื้อเรื่องที่ผู้วิจัยอ่านและอธิบาย ขณะที่ผู้วิจัยให้การเสริมแรงแก่นักเรียน นักเรียนมีความสนใจ ตั้งใจและนำไปปรับปรุงแก้ไขส่วนที่บกพร่องของตนเองในกิจกรรมต่อไปได้เป็นอย่างดี ทำให้นักเรียนเกิดการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยให้เพิ่มขึ้นได้

จากผลการศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมสามารถทำให้นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาไทยเพิ่มขึ้นได้

2. นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาไทยเพิ่มขึ้นหลังจากไม่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ตั้งไว้ แสดงว่าการไม่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม ก็สามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนให้เพิ่มขึ้นได้ ทั้งนี้เพราะนักเรียนกลุ่มที่ไม่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมก็ได้รับการสอนแบบปกติซึ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทำให้นักเรียนเกิดความพร้อมที่จะเรียน อีกทั้งครูก็มีการกระตุ้นนักเรียนทำให้นักเรียนมีความตั้งใจเรียน กล้าที่จะซักถาม กระตือรือร้นที่จะเรียน จึงทำให้นักเรียนในกลุ่มควบคุม มีทักษะการอ่านภาษาไทยเพิ่มขึ้นได้

จากผลการศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าการไม่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมสามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้เพิ่มขึ้นได้

3. นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมมีทักษะการอ่านภาษาไทยเพิ่มขึ้นกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ข้อ 3 ที่ตั้งไว้ แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมมีทักษะการอ่านภาษาไทยเพิ่มขึ้นกว่า

นักเรียนที่ไม่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม ทั้งนี้เพราะ กลุ่มทดลอง ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม ทำให้นักเรียนได้ทราบข้อบกพร่องของตนเอง ช่วยให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียน เนื่องจากมีกิจกรรมที่หลากหลาย พร้อมทั้งนักเรียนเกิดความสนใจและมีความตั้งใจในการอ่าน นอกจากนี้ครูเป็นผู้แนะนำสนับสนุนและเป็นผู้ให้แรงเสริมทางบวกให้กับนักเรียน โดยการให้คำชมเชย การแสดงออกทางสีหน้า ท่าทาง สำหรับนักเรียนที่ไม่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม แต่ได้รับการสอนปกติ แม้ว่านักเรียนได้ฝึกการปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง อย่างสม่ำเสมอ การจัดกิจกรรมในการสอนปกติ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทำให้นักเรียนเกิดความพร้อมที่จะเรียน จึงทำให้นักเรียนในกลุ่มควบคุมมีทักษะการอ่านภาษาไทยเพิ่มขึ้นได้แต่ไม่เร้าความสนใจเท่ากับกลุ่มทดลองที่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมซึ่งทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนมากกว่า จึงทำให้นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมมีทักษะการอ่านภาษาไทยเพิ่มขึ้นกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม ดังที่ สกินเนอร์ (Skinner. 1969 : 56) กล่าวว่า การให้แรงเสริมเมื่อเด็กมีพฤติกรรมดีขึ้น ต้องให้แรงเสริมทันทีที่เด็กมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ซึ่งจะทำให้เด็กเกิดความภาคภูมิใจและอยากทำสิ่งนั้นอีก นักเรียนจึงมีความสนใจในการอ่านมากขึ้น นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ การผันวรรณยุกต์ ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้นักเรียนมีความสนใจและฝึกปฏิบัติกิจกรรมทำให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งทำให้กลุ่มทดลองมีทักษะการอ่านภาษาไทยเพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม ดังที่ ธาริณี วิทยานิวัตน์.(2544:12) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบบูรณาการเมื่อใช้ควบคู่กับการเสริมแรงจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เร็วขึ้นและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

จากการสังเกตพบว่า นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมสามารถเรียนรู้ได้เร็วกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมเพราะนักเรียนมีความสนใจในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง จึงทำให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมมีทักษะการอ่านภาษาไทยเพิ่มขึ้นมากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม ส่วนนักเรียนที่ไม่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม จะมีความสนใจในการเรียนเป็นช่วงๆ เมื่อได้รับการกระตุ้นจากครู จึงจะกล้าแสดงความคิดเห็น หรือ ชักถาม ครูผู้สอนจึงต้องกระตุ้นอย่างต่อเนื่อง

จากผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมมีทักษะการอ่านภาษาไทยเพิ่มขึ้น มากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1. ควรนำการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมไปใช้ในการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนให้เพิ่มขึ้นได้ ดังนั้นควรมีการขยายผลการศึกษาให้แก่คณะครู – อาจารย์ที่มีความสนใจในวิธีการดังกล่าวนำไปใช้พัฒนาการสอนของตนเอง เพื่อเป็นประโยชน์ในการเรียนการสอนต่อไป โดยมีการอบรมให้ครูเข้าใจวิธีการเสริมแรงแบบต่างๆควบคู่กับการสอนให้มากขึ้น

1.2. ควรนำวิธีการใช้การเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมไปสอดแทรกในการเรียนการสอนให้มีความเหมาะสมกับเนื้อหาการเรียนรู้ในแต่ละชั่วโมง

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

2.1. ควรมีการนำวิธีการใช้การเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมไปใช้กับวิชาอื่นๆ เช่น วิชาภาษาอังกฤษ เป็นต้น

2.2. ควรมีการนำวิธีการใช้การเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับตัวเสริมแรงอื่นๆ เช่น การใช้ป้ายอรรถกร การใช้หลักฟรีแมค และการให้ข้อมูลย้อนกลับ เป็นต้น

2.3 ควรใช้วิธีการใช้การเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมไปใช้พัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยในระดับชั้นอื่นๆเช่น ระดับช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6) เป็นต้น

2.4 ควรมีการติดตามผล เช่น ติดตามผลในระยะ 3 เดือน , 6 เดือน เป็นต้น เพื่อสังเกตความคงทน ความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ.(2545).วารสารวิชาการ.กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. (2528). จิตวิทยาการศึกษา.กรุงเทพฯ:ห้างหุ้นส่วนจำกัดศรีเดชา
- กาญจนา คุณารักษ์. (2522 , กันยายน). การสอนแบบบูรณาการ *ประชากรศึกษา*. 2 : 18 – 23
- กรองแก้ว เงินแสง. (2543). *รวมบทความน่ารู้เกี่ยวกับบูรณาการการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ :
หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการศึกษานอกโรงเรียน.
- กานต์มณี คักดีเจริญและคณะ.(2524).*การวิเคราะห์เนื้อหาหนังสืออ่านสำหรับเด็ก*.กรุงเทพฯ:
คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- ก่อ สวัสดิพานิชย์.(2509).*การสอนอ่านในชั้นประถม*.กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- จันทร์จรัส ตันทสุทธิ. (2538). *การศึกษาลักษณะพฤติกรรมทางการเรียนและความคิดสร้างสรรค์ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษาโดยใช้เทคนิคการสอนแบบบูรณาการ
ทางการสอนกับการสอนตามคู่มือครูการสอนสังคมศึกษา.ปริญญาานิพนธ์กศ.ม.
(การมัธยมศึกษา) .กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- จूरรัตน์ แผลงศร. (2533). *การออกแบบหน่วยการสอนแบบบูรณาการเรื่อง บ้านแสนรัก เพื่อการสอน
เป็นหมู่คณะในกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.*
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2537). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย*.กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยวัฒน์ เลิศนา. (2547).*การพัฒนาบุคลากรเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็น
สำคัญแบบบูรณาการโรงเรียนบ้านทุ่งรี อำเภอโนนแดง จังหวัดนครราชสีมา. รายงาน
การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (บริหารการศึกษา) มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยสารคาม ถ่ายเอกสาร*
- จิตติศักดิ์ ศรีอำไพ. (2529). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้
วิชาสังคมศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้หน่วยบูรณาการทางการสอนกับการสอนตาม
คู่มือครูการสอนสังคมศึกษา. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษามัธยม) กรุงเทพฯ : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร*

ณัชชา ศักดิ์จารุฑล. (2544). การศึกษาความตั้งใจขณะร่วมกิจกรรมการเรียนรู้การสอนของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสุวรรณาราม กรุงเทพมหานคร จากกิจกรรมการเรียนรู้การสอนที่มีการเสริมแรงทางด้านวัตถุและสังคมร่วมกัน. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ) .กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ทัศนีย์ ศุภเมธี . (2533) พฤติกรรมการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา . ราชบุรี : ภาควิชาหลักสูตรและ การสอน คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยราชบุรี.

ทวีป อภิสิตธิ. (2536). เทคนิคการเป็นวิทยากรและนักฝึกอบรม.กรุงเทพฯ: ดันอ้อ.

อึ้ง บังศรี.(2532). ทฤษฎีหลักสูตรการออกแบบและการพัฒนา. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.

นที ศิริมัย. (2529). การศึกษาความสามารถในการสร้างความคิดรวบยอดและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการสอนแบบบูรณาการ.ปรินญาณินพนธ์. กศ.ม.(การศึกษามัธยม) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

นันทรัตน์ ชื่นชนม์. (2531). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยวิธีการมุ่งประสบการณ์ทางภาษากับวิธีปกติ. ปรินญาณินพนธ์. กศ.ม.(การประถมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

บุญชัย เกียรติบุญนนท์.(2534).ภูมิหลังด้านครอบครัวเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีภูมิลำเนาในเขตและนอกเขตเทศบาล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม.ปรินญาณินพนธ์.กศ.ม. (บรรณารักษ์) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

เบญจกุล จินาพันธ์. (2517). การปรับพฤติกรรมภายในโรงเรียน : ศึกษาเฉพาะพฤติกรรมอยู่ไม่เป็นสุขเกินปกติ.วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

บันลือ พุกชะวัน. (2524). หลักสูตรการบูรณาการทางการสอน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช
----- (2529). การสอนอ่านเบื้องต้น. ชลบุรี : คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน

เปลื้อง ณ นคร. (2538). ศิลปะแห่งการอ่าน.กรุงเทพฯ: เบลโลการพิมพ์.

- ประภาพร เพ็งสีแสง. (2540). การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้วิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีรูปแบบทักษะสัมพันธ์และการบูรณาการเนื้อหาวิชา.วิทยานิพนธ์ปริญญา รายงาน การศึกษาอิสระ กศ.ม. (การประถมศึกษา) ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร .
- พระเทพเวที. (2531). ธรรมะกับการศึกษาไทย. กรุงเทพฯ : โครงการตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ผกา สัตยธรรม. (2524). เทคนิคการสอนอย่างมีประสิทธิภาพเหมาะสำหรับผู้สนใจการเรียนการสอนทุกระดับชั้น. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2536). การปรับพฤติกรรมเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนวและ จิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มานิต บุญประเสริฐ.(2536). ยุทธวิธีพัฒนาการอ่าน.กรุงเทพฯ: จันทรเกษม.
- แมนมาส ชวลิต.(2534). การพัฒนาการอ่านภาษาไทย หน่วยที่ 1 -7 .นนทบุรี:มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมาธิราช.
- เรณู ผดุงกลิ่น. (2527). การใช้การเสริมแรงทางสังคมเพื่อปรับพฤติกรรมก้าวร้าว . วิทยานิพนธ์ ค.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย . อัดสำเนา
- รพีพรรณ กิตา. (2543). ผลการใช้เทคนิคการสอนโดยใช้เทคนิคการสร้างผังการโยงความสัมพันธ์ ความหมายรูปแบบแมงมุมควบคู่กับการเสริมแรงทางบวกที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนการุ้งวิทยาคม อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- ลักขณา กฤษณา. (2524). ผลของการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรต่อการถาม – ตอบคำถามและการ ทำการบ้านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ล้วน สายยศ ;และอังคณา สายยศ. (2541). เทคนิคการสร้างความถนัดทางการเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วรรณ โสมประยูร.(2537).การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา.กรุงเทพฯ.ไทยวัฒนาพานิช
- วาสนา เกตุภาค.(2521). การอ่าน.กรุงเทพฯ : คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน.
- วิจิตรา แสงพลสิทธิ์ และคณะ.(2522).การใช้ภาษาไทยตรงตามหลักสูตรการสอนของสภาฝึกหัดครู พุทธศักราช 2519.กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

วัฒนาพร ระบับทุกข์. (2545). เทคนิคและกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ

หลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544. กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค.

สมพงษ์ พลະสุริย. (2521). บุรณาการอะไรกันแน่. วิทยาสาร. 7: 18 - 21

ลำลี รักสุทธิ. (2544). เทคนิควิธีการพัฒนาหลักสูตรแบบบูรณาการ. กรุงเทพฯ. พัฒนาศึกษา.

สมโภชน์ เตียมสุภาษิต.(2536).ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม. กรุงเทพฯ:

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

-----ทฤษฎีและการปรับพฤติกรรม.(2539). กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ถ่ายเอกสาร.

สันต์ ธรรมบำรุง. (2525). หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร. กรุงเทพฯ : นรสิงห์.

สุประวีณ์ ทัดภูธร.(2548).ผลของการใช้เทคนิคการสอนโดยการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย

รูปแบบมุมคว่ำกับการให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีต่อทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนออเงิน (อ่อน-เหม อนุสรณ์)เขตสายไหมกรุงเทพฯ.

ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) . กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สุจิต เพียรชอบ.(2523).วิธีการสอนอ่านภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

สุวัฒนา พรหมหล่อ. (2541) . การเปรียบเทียบผลของการใช้เทคนิคแม่แบบควบคู่กับการเสริมแรง

ทางสังคมและการใช้เทคนิคแม่แบบควบคู่กับการให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อพัฒนาความสามารถ

ในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโคกเจริญวิทยา อำเภอ

โคกเจริญ จังหวัดลพบุรี. ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) . กรุงเทพฯ: บัณฑิต

วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์.(2537).หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย. กรุงเทพฯ:ไทยวัฒนาพานิช

สนิท สัตโยภาส. (2542). การพัฒนากระบวนการสอน สร้างอนาคตร่วมกัน สอนภาษาไทยโดยยึด

ผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ . ธารอักษร.

สุวิทย์ มูลคำ และคณะ. (2543). เรียนรู้สู่ครูมืออาชีพ. กรุงเทพฯ: ดวงกลมสมัย.

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2534). การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเล่ม 2.

กรุงเทพฯ : ประจักษ์จำกัด.

-----.(2536). การเปรียบเทียบและวิเคราะห์ภาษา. กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ.

สายสุณี สกุลแก้ว. (2534).การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อจับใจความของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดมหาบุศย์ (พิทักษ์ถาวรคุณ).วิทยานิพนธ์.ค.ม. (ภาษาไทย
) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย . จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

ศิริรัตน์ นิละคุปต์. (2532). “ ทักษะการอ่านที่ต้องพัฒนาเพื่อฝ่าฟันเข้าสู่...ประตุมหาวิทยาลัย ”
การสอนอ่านเพื่อเดินเข้าสู่ประตุมหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : สมาคมการอ่านแห่งประเทศไทย

ศิริพร เถาว์โท.(2545).ผลการเรียนรู้แบบบูรณาการที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบรรหารแจ่มใสวิทยา 1 อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี.
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา) .กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ศิริพร ลิ้มตระกูล. (2534). อ่านเร็วอย่างเข้าใจ.กรุงเทพฯ: สมาคมการอ่านแห่งประเทศไทย

ศึกษาธิการ,กระทรวง. (2535).หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533).
พิมพ์ครั้งที่ 2.กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.

ศุภมาศ เพชรสมบัติ.(2540). ผลของสถานการณ์จำลองควบคู่กับการเสริมแรงที่มีต่อพฤติกรรม
ประชาธิปไตยด้านคุณธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหันทราย
อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว . ปริญญาานิพนธ์.ค.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ
: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

อารีย์รัฐ เล็กโล่ง.(2548).ผลการเรียนรู้แบบบูรณาการที่มีต่อความรับผิดชอบด้านการเรียนของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชินี เขตพระนคร กรุงเทพฯ.ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.
(จิตวิทยาการศึกษา) .กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่าย
เอกสาร.

อรรถวรรณ นิยะโต . (2536). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความรับผิดชอบต่อตนเองและ
ความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษาโดยใช้การ
สอนแบบ บูรณาการกับการสอนตามคู่มือ. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษามัธยม).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร

อนงค์ ศรียาภัย. (2535). การศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการลุกเดินเหินจากที่นั่งของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดเกร็ดกลาง จังหวัดกาฬสินธุ์ ด้วยการเสริมแรงด้วยคำชม
กับไม่มีการเสริมแรง. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา) พิษณุโลก : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.ถ่ายเอกสาร.

- อุทัย วาดีเจริญ.(2548). การศึกษารายกรณีของนักเรียนที่มีทักษะการอ่านภาษาไทยน้อย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสามเสนนอก (ประชาราษฎร์อนุกุล) เขตดินแดง
กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) .กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อรุณณี สานเสมา. (2536). สัมฤทธิ์ผลด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยวิธีทำนาย.วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น :
มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- อัครเดช สมศिला. (2541). การศึกษาพัฒนาการทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นบูรณาการ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ชุดการสอนทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์.
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (วิทยาศาสตร์) ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
ถ่ายเอกสาร.
- Becker, Lenere Marcia.(1978, February). The Effect of Resident Outdoor Experience on
Attitudinal Chang Environmental Issues, *Dissertation Abstract International*. 38(8)
; 4566- A
- Babbs, S. Patricia Joan. (1983). The Effect of Instruction in The Use of Met Cognitive
Comprehension Monitoring Strategy Upon Fourth Grader's Reading
Comprehension and Recall Performance, *Dissertation Abstract International*. 44 :
1741 – A.
- Dechant. (1982). The reaching of Reading. New York : *Holt Rinehart and Winston*.
- Dallman, Marthan and others. (1974). The teaching of Reading 4 ed. New York : *Holt,
Rinehart and Winston*.
- Davison, Jane L. (1971). The Group Mapping Activity for Instruction in Reading and
Thinking, *Journal of Reading*.
- Fan, Chung Teh .(1952). Item Analysis Table. *Princeton, New Jersey* : Education Testing
Service,
- Harris, L.A .and Smith, Carl B (1967). Reading Instruction . New York : *Holt Rinehart
and Winson Inc*.
- Lardizabal, Amparo S. and others. (1970). *Child development and Personality*.
New York : John Willey and Sons Inc.

Lawrance E. & Hayden B, Jolly. (1972) Patterns of teaching Reading in the Elementary School. New York : *The Macmillan Company*.

Peck, R.F. and R.J. Havinghurt. (1976). *Child development and Personality*. New York: John Willey and Sons Inc.

Terrell. (1979 , July). A Study of the Integration of English skills into the Business Education Curriculum of Public Post Secondary Schools . *Dissertation Abstracts International*. 40 (1) : 18 .

Strang, Ruth. (1967). The Improvement of Reading. New York : *Mcgran Hill*.

Skinner, B.F. , (1953). Science of Human Behavior. New York : *The Free Press*.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

1. โปรแกรมการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม
2. รายละเอียดโปรแกรมการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม

โปรแกรมการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม

โปรแกรมการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมที่ใช้กับกลุ่มทดลองตาม
วันเวลาที่กำหนดไว้ คือ

1. จำนวน 12 ครั้ง เป็นเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที ในวันอังคารและวันพุธ
เวลา 13.00 – 13.50 น. วันศุกร์ เวลา 12.10 – 13.00 น. ตั้งแต่อังคารที่ 12 ธันวาคม พ.ศ.
2549 ถึงวันศุกร์ ที่ 29 ธันวาคม พ.ศ. 2549

โดยมีโปรแกรมการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม ดังนี้

ครั้งที่ 1	ปฐมนิเทศ
ครั้งที่ 2	การอ่านผันวรรณยุกต์อักษรกลาง
ครั้งที่ 3	การอ่านผันวรรณยุกต์อักษรกลาง
ครั้งที่ 4	การอ่านผันวรรณยุกต์อักษรสูง
ครั้งที่ 5	การอ่านผันวรรณยุกต์อักษรสูง
ครั้งที่ 6	การอ่านผันวรรณยุกต์อักษรสูง
ครั้งที่ 7	การอ่านผันวรรณยุกต์อักษรต่ำ
ครั้งที่ 8	การอ่านผันวรรณยุกต์อักษรต่ำ
ครั้งที่ 9	การอ่านผันวรรณยุกต์อักษรต่ำ
ครั้งที่ 10	การอ่านผันวรรณยุกต์อักษรต่ำ
ครั้งที่ 11	การอ่านผันวรรณยุกต์อักษรสามหมู่
ครั้งที่ 12	ปัจฉิมนิเทศ

โปรแกรมการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
1	ปฐมนิเทศ	1. เพื่อสร้างความคุ้นเคยและความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียนกับนักเรียนและระหว่างผู้วิจัยกับนักเรียนก่อนการเรียนรู้แบบบูรณาการ 2. เพื่อให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์ของการอ่านออกเสียงและการผันวรรณยุกต์อักษรสามหมู่	1. ผู้วิจัยให้นักเรียนแนะนำตนเองและให้นักเรียนเล่นเกม บิงโก โดยมีขั้นตอนดังนี้ 1.1 ผู้วิจัยแจกบัตรบิงโกให้นักเรียนทุกคนโดยแต่ละคนจะได้ไม่เหมือนกัน (ในบัตรบิงโกแต่ละใบจะมีคำศัพท์ทั้งหมด 20 คำ) 1.2 ผู้วิจัยให้นักเรียนเปลี่ยนกันมาจับฉลากคำศัพท์และร่วมกันอ่านคำศัพท์ที่จับได้ เมื่อคำศัพท์ที่จับได้ตรงกับคำของใครให้นักเรียนกากบาททับคำศัพท์ในตารางบิงโก 1.3 นักเรียนคนใดที่กากบาทคำศัพท์ในแนวนอน แนวตั้ง หรือแนวทแยงได้ก่อน ถือว่าเป็นผู้ชนะ 1.4 ผู้วิจัยเสริมแรงโดยการให้คำชมเชยแก่นักเรียนที่กากบาทได้ครบและให้กำลังใจกับนักเรียนที่ยังกากบาทไม่ครบ 1.5 นักเรียนอ่านคำศัพท์ในบัตรบิงโกที่ตนเองได้ที่ละคนแล้วคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดลงในสมุด 2. ผู้วิจัยชี้แจงจุดมุ่งหมายของการใช้การเรียนรู้แบบบูรณาการและขั้นตอนการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย 3. ผู้วิจัยแจกตารางการฝึกการเรียนรู้แบบบูรณาการ	1. บัตรบิงโก 2. บัตรคำ

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
2 - 3	ทักษะการอ่านสะกดคำและการผันวรรณยุกต์อักษรกลาง	1. เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำ 2. เพื่อพัฒนาทักษะการผันวรรณยุกต์อักษรกลางคำเป็นและคำตาย	ในการเรียนรู้แบบบูรณาการในครั้งที่ 2 – 11 ผู้วิจัยดำเนินการเป็นสามขั้นตอน ทุกครั้งดังนี้ ขั้นนำ ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านนิทานและอ่านบทกลอน แล้วสนทนาเกี่ยวกับแผนภาพโครงเรื่อง เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไร และสรุปข้อคิดที่ได้จากเรื่อง ขั้นดำเนินการ 1. ผู้วิจัยมีแผนผังและใบกิจกรรมการผันวรรณยุกต์อักษรสามหมู่โดยให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงตาม 2. นักเรียนแบ่งกลุ่มค้นหาคำศัพท์จากใบกิจกรรมที่ผู้วิจัยกำหนดให้ 3. นักเรียนฝึกการอ่านออกเสียงการผันวรรณยุกต์อักษรสามหมู่ 4. นักเรียนทำแบบฝึกที่ผู้วิจัยกำหนดให้ ขั้นสรุป 1. นักเรียนและผู้วิจัยร่วมกันสรุปข้อสังเกตความแตกต่างของการผันวรรณยุกต์อักษรสามหมู่และการอ่านออกเสียงที่ถูกต้อง 2. นักเรียนนำคำศัพท์ที่ผู้วิจัยกำหนดให้กลับไปฝึกฝน ทบทวนให้คล่องแคล่วต่อไปที่บ้าน	ใบกิจกรรม

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
4-6	ทักษะการอ่านสะกดคำและการผันวรรณยุกต์อักษรสูง	1. เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำ 2. เพื่อพัฒนาทักษะการผันวรรณยุกต์อักษรสูง คำเป็นและคำตาย		
7-10	ทักษะการอ่านสะกดคำและการผันวรรณยุกต์อักษรต่ำ	1. เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำ 2. เพื่อพัฒนาทักษะการผันวรรณยุกต์อักษรต่ำคำเป็นและคำตาย		
11	ทักษะการอ่านสะกดคำและการผันวรรณยุกต์อักษรสามหมู่	1. เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำ 2. เพื่อพัฒนาทักษะการผันวรรณยุกต์อักษรสูง อักษรกลาง และอักษรต่ำ		
12	ปัจฉิมนิเทศ	1. เพื่อให้นักเรียนมีทักษะในการอ่านสะกดคำและผันวรรณยุกต์ อักษรสูง อักษรกลาง และอักษรต่ำได้ถูกต้อง 2. นักเรียนได้สังเกตข้อแตกต่างการอ่านออกเสียงคำที่มีรูปวรรณยุกต์แตกต่างกัน	1. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามและแสดงความคิดเห็นจากการฝึกสะกดคำที่มีวรรณยุกต์แตกต่างกัน 2. ผู้วิจัยสรุปข้อแตกต่างร่วมกับนักเรียนเกี่ยวกับการผันวรรณยุกต์ 3. ผู้วิจัยให้นักเรียนร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อไปพัฒนาทักษะการอ่านและผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม 4. ผู้วิจัยกล่าวขอขอบคุณนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการทดลองและกล่าวปิดการทดลอง	

หมายเหตุ การทดลองแต่ละครั้งใช้เวลา 50 นาที

โปรแกรมการฝึกการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม

ครั้งที่ 1

การเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเรื่อง การผันวรรณยุกต์อักษรสามหมู่

ปฐมนิเทศ

ชื่อกิจกรรม การเรียนรู้แบบบูรณาการเรื่อง ปฐมนิเทศ

เวลาที่ใช้ 50 นาที

วัตถุประสงค์ 1. เพื่อสร้างความคุ้นเคยระหว่างผู้วิจัยกับนักเรียนและสร้างบรรยากาศความเป็นกันเองในกลุ่ม

1. เพื่อให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ
2. เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน

อุปกรณ์ 1. บัตรบิงโก
2. บัตรคำ
3. กล่องใส่บัตรคำ

การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยจัดกิจกรรมเพื่อเป็นสื่อในการสร้างความคุ้นเคยระหว่างผู้วิจัยกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนกับนักเรียนซึ่งมีชื่อว่า บิงโกคำศัพท์ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยแจกบัตรบิงโกให้นักเรียนทุกคนโดยแต่ละคนจะได้ไม่เหมือนกัน (ในบัตรบิงโกแต่ละใบจะมีคำศัพท์ทั้งหมด 20 คำ)
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนเปลี่ยนกันมาจับฉลากคำศัพท์และร่วมกันอ่านคำศัพท์ที่จับได้ เมื่อคำศัพท์ที่จับได้ตรงกับคำของใครให้นักเรียนกากบาททับคำศัพท์ในตารางบิงโก
3. นักเรียนคนใดที่กากบาทคำศัพท์ในแนวนอน แนวตั้ง หรือแนวทแยงได้ก่อนถือว่าเป็นผู้ชนะ
4. ผู้วิจัยเสริมแรงโดยการให้คำชมเชยแก่นักเรียนที่กากบาทได้ครบและให้กำลังใจกับนักเรียนที่ยังกากบาทไม่ครบ
5. นักเรียนอ่านคำศัพท์ในบัตรบิงโกที่ตนเองได้ที่ละคนแล้วคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดลงในสมุด

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจและความร่วมมือในการทำกิจกรรม
2. สังเกตการอ่านคำศัพท์ของนักเรียน
3. สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน

คำศัพท์

ใจไก่	ก๊วยเตี๋ยว	ขนมเค้ก	รถเก๋ง	ตะกร้า
อร่อย	เกี๊ยวน้ำ	สายสร้อย	ปวดเมื่อย	แม่น้ำ
ของเก่า	กล้วยน้ำว้า	ตุ๋นไข่	ถั่วแฉะ	กระเป๋
ต้นข้าว	มัลล	ลูกโป่ง	น้อยหน้า	ก๊อกน้ำ

ตารางบิงโก

โปรแกรมการฝึกการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม

ครั้งที่ 2

การเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเรื่อง การผันวรรณยุกต์อักษรสามหมู่
ชื่อกิจกรรม การเรียนรู้แบบบูรณาการเรื่อง ตลาดของหนู

เวลาที่ใช้ 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำ
2. เพื่อพัฒนาทักษะการผันวรรณยุกต์อักษรกลางคำเป็นและคำตาย

อุปกรณ์

1. บัตรคำ
2. แผ่นผัง
3. ใบความรู้เรื่อง ตลาดของหนู

การดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ชั้น ดังนี้

ชั้นที่ 1 ชั้นนำ

1. ผู้วิจัยทักทายนักเรียนและอ่านบทกลอน เรื่องตลาดของหนู เป็นทำนองเสนาะนักเรียนอ่านตาม
2. นักเรียนร่วมกันอ่านทำนองเสนาะ ผู้วิจัยเสริมแรงโดยการชมเชยนักเรียนที่อ่านได้
3. เมื่อนักเรียนอ่านทำนองเสนาะได้แล้ว นักเรียนช่วยกันบอกว่าในบทกลอนเรื่องตลาดของหนู มีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไร และข้อคิดที่ได้จากเรื่องคือ อะไร
4. ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันสรุปใจความสำคัญและข้อคิดของบทกลอน

ชั้นที่ 2 ชั้นดำเนินการ

1. ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 3-4 คน โดยให้แต่ละกลุ่มจับฉลากหาคำในบทกลอนเรื่อง ตลาดของหนู ดังนี้
 - กลุ่มที่ 1 หาคำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรกลางคำเป็น
 - กลุ่มที่ 2 หาคำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรกลางคำตาย
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนคำที่ตนเองรับผิดชอบลงในบัตรคำและส่งตัวแทนออกไปนำเสนอหน้าชั้นเรียนโดยการชูบัตรคำและอ่านนำ ทุกคนอ่านตาม ผู้วิจัยให้การเสริมแรงโดยการชมเชยนักเรียนที่อ่านได้ถูกต้องและให้กำลังใจนักเรียนที่อ่านไม่ถูกต้อง
3. ผู้วิจัยให้ข้อสังเกตในการผันวรรณยุกต์อักษรกลางคำเป็นและคำตายจากแผนผังที่ผู้วิจัยกำหนดให้
4. นักเรียนนำคำที่แต่ละกลุ่มหาได้จากบทกลอนเรื่อง ตลาดของหนู มาเติมลงในแผนผังในใบกิจกรรมที่ผู้วิจัยกำหนดให้และฝึกอ่านร่วมกัน

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

นักเรียนร่วมกันสรุปการผันวรรณยุกต์อักษรกลางคำเป็นและคำตาย แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม และให้นักเรียนฝึกอ่านคำจากแบบฝึกที่ผู้วิจัยกำหนดให้ แล้วให้นำกลับไปฝึกฝน ทบทวนให้ คล่องแคล่วต่อที่บ้าน

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจในการอ่านทำนองเสนาะและการแสดงความคิดเห็น
2. สังเกตการนำเสนอหน้าชั้นเรียนของนักเรียน

โปรแกรมการฝึกการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม

ครั้งที่ 3

การเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเรื่อง การผันวรรณยุกต์อักษรสามหมู่
ชื่อกิจกรรม การเรียนรู้แบบบูรณาการเรื่อง คุณค่าของกล้วย

เวลาที่ใช้ 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำ
2. เพื่อพัฒนาทักษะการผันวรรณยุกต์อักษรกลางคำเป็นและคำตาย

อุปกรณ์

1. บัตรคำ
2. แผ่นผัง
3. ใบความรู้เรื่อง คุณค่าของกล้วย

การดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ชั้น ดังนี้

ชั้นที่ 1 ชั้นนำ

1. ผู้วิจัยทักทายนักเรียนและให้นักเรียนอ่านบทความเรื่อง คุณค่าของกล้วยพร้อมกัน
2. เมื่อนักเรียนอ่านจบแล้วช่วยกันบอกส่วนประกอบและประโยชน์ของกล้วย
3. ผู้วิจัยเสริมแรงให้กับนักเรียนโดยการชมเชย
4. นักเรียนและผู้วิจัยร่วมกันสรุปส่วนประกอบและประโยชน์ของกล้วย

ชั้นที่ 2 ชั้นดำเนินการ

ผู้วิจัยให้นักเรียนจับคู่ เพื่อนสอนเพื่อนอ่านสะกดคำและผันวรรณยุกต์อักษรกลางใน
ใบกิจกรรมที่ผู้วิจัยกำหนดให้ (นักเรียนแต่ละคู่จะได้คำศัพท์ไม่เหมือนกัน)

1. นักเรียนแต่ละคู่ออกไปอ่านออกเสียงให้เพื่อนฟัง
2. นักเรียนนำคำที่กลุ่มของตนเองรับผิดชอบมาเขียนเป็นตารางการผันอักษร
3. ผู้วิจัยฝึกนักเรียนผันวรรณยุกต์และอ่านสะกดคำทีละคน ผู้วิจัยให้การเสริมแรงโดยการ
ชมเชยนักเรียนที่อ่านได้ถูกต้อง และให้กำลังใจนักเรียนที่อ่านไม่ถูกต้อง

ชั้นที่ 3 ชั้นสรุป

นักเรียนนำใบกิจกรรมมาแลกเปลี่ยนกันอ่าน และให้เพื่อนอ่านตามคัดลายมือตัวเต็มบรรทัด
เพื่อนำกลับไปฝึกอ่านและทบทวนที่บ้าน

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนประกอบและประโยชน์ของกล้วย
2. สังเกตการนำเสนอหน้าชั้นเรียนของนักเรียน

ใบความรู้

เรื่อง คุณค่าของกล้วย

กล้วยเป็นพืชที่เด็กทุกคนรู้จัก ทุกคนเคยกินกล้วย กล้วยน้ำหว่า กล้วยไข่ กล้วยหอม เด็กบางคนเท่านั้นที่รู้จักกล้วยเล็บมือนาง กล้วยหักมุก กล้วยตานี กล้วยหิน รู้ใหม่ว่ายังมี กล้วยนาก กล้วยกล้วย กล้วยเต่า กล้วยงวงช้าง ใบกล้วยเรียกว่า ใบตอง ใ้ห่อของได้มากมาย หยวกกล้วยคือ ลำต้นข้างในที่มีสีอ่อนๆ ชาวๆ กินได้ใช้จิ้ม น้ำพริกหรือต้มแกง ดอกกล้วยเรียกว่าหวัปลี เลือกเฉพาะข้างในที่มีสีอ่อนๆ นวลๆ ใช้ จิ้มน้ำพริกหรือต้มแกง ปลีของกล้วยจะกลายเป็นผล กล้วยหลายผลรวมกันเป็นหวี กล้วยหลายหวีรวมกันเป็นเครือ

กล้วยมีคุณค่าอาหารมากมาย เด็กเล็กๆ กินกล้วยบด เมื่อโตขึ้นก็ปอกกล้วยกินเอง กล้วยทำอาหารได้หลายชนิด เช่น กล้วยแขก หรือกล้วยทอด กล้วยปิ้ง กล้วยฉาบ ขนมกล้วย ข้าวต้มมัด

คำศัพท์อักษรกลาง

กล้วย	อ่อน	กิน	ได้	ต้ม	กล้วย
เต่า	จุ่ม	แกง	เป็น	จัก	เด็ก

โปรแกรมการฝึกการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม

ครั้งที่ 4

การเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเรื่อง การผันวรรณยุกต์อักษรสามหมู่
ชื่อกิจกรรม การเรียนรู้แบบบูรณาการเรื่อง หนูฉวี

เวลาที่ใช้ 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำ
2. เพื่อพัฒนาทักษะการผันวรรณยุกต์อักษรสูงคำเป็นและคำตาย

อุปกรณ์

1. บัตรคำ
2. แผ่นผัง
3. ใบความรู้เรื่อง หนูฉวี

การดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ชั้น ดังนี้

ชั้นที่ 1 ขั้นนำ

1. ผู้วิจัยทักทายนักเรียนและอ่านบทกลอน เรื่องหนูฉวีเป็นทำนองเสนาะนักเรียนอ่านตาม
2. นักเรียนร่วมกันอ่านทำนองเสนาะ ผู้วิจัยเสริมแรงโดยการชมเชยนักเรียนที่อ่านได้
3. เมื่อนักเรียนอ่านทำนองเสนาะได้แล้ว นักเรียนช่วยกันบอกว่าในบทกลอนเรื่องหนูฉวี
มีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไร และข้อคิดที่ได้จากเรื่องคือ อะไร
4. ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันสรุปใจความสำคัญและข้อคิดของบทกลอน

ชั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ

1. ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 3-4 คน โดยให้แต่ละกลุ่มจับฉลากหาคำใน
บทกลอนเรื่อง หนูฉวี ดังนี้
 - กลุ่มที่ 1 หาคำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูงคำเป็น
 - กลุ่มที่ 2 หาคำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูงคำตาย
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนคำที่ตนเองรับผิดชอบลงในบัตรคำและส่งตัวแทนออกไปนำเสนอ
หน้าชั้นเรียนโดยการชูบัตรคำและอ่านนำ ทุกคนอ่านตาม
3. ผู้วิจัยให้ข้อสังเกตในการผันวรรณยุกต์อักษรสูงคำเป็นและคำตายจากแผนผังที่ผู้วิจัย
กำหนดให้
4. นักเรียนนำคำที่แต่ละกลุ่มหาได้จากบทกลอนเรื่อง หนูฉวี มาเติมลงในแผนผัง ในใบ
กิจกรรมที่ผู้วิจัยกำหนดให้และฝึกอ่านร่วมกัน

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

นักเรียนร่วมกันสรุปการผันวรรณยุกต์อักษรสูงคำเป็นและคำตายแล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม แล้วให้นักเรียนฝึกอ่านคำจากแบบฝึกที่ผู้วิจัยกำหนดให้ และให้นำกลับไปฝึกฝน ทบทวนให้คล่องแคล่วต่อที่บ้าน

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจในการอ่านทำนองเสนาะและการแสดงความคิดเห็น
2. สังเกตการนำเสนอหน้าชั้นเรียนของนักเรียน

หนูฉวี

คุณตาไปตลาด
 ขยับเขยักตน
 หนูฉวีได้ฉลาด
 เห็นตาขณะนั้น
 คุณตาว่าหนูจำ
 ไปเกิดตาชอบใจ
 หนูฉวีคนขยัน
 น่าใจก็อาร์

แกขยายดข้ามถนน
 หกล้มจนถลาถลัน
 ไปตลาดขมิ้นมัน
 รีบถลันช่วยเร็วไว
 เดี่ยวแม่ว่าเถลไถล
 ขนมนี่ให้หนูคนดี
 ทุกทุกวันทำหน้าที่
 เด็กเช่นนี้ฉลาดเฉลียว

โปรแกรมการฝึกการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม

ครั้งที่ 5

การเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเรื่อง การผันวรรณยุกต์อักษรสามหมู่
 ชื่อกิจกรรม การเรียนรู้แบบบูรณาการเรื่อง อาหารของตัวไหม
 เวลาที่ใช้ 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำ
2. เพื่อพัฒนาทักษะการผันวรรณยุกต์อักษรสูงคำเป็นและคำตาย

อุปกรณ์

1. บัตรคำ
2. แผ่นผัง
3. ใบความรู้ เรื่อง อาหารของตัวไหม

การดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

1. ผู้วิจัยทักทายนักเรียนและให้นักเรียนอ่านคำอักษรสูงคำเป็นและคำตายที่ผู้วิจัยกำหนดให้จากบัตรคำ
2. นักเรียนร่วมกันอ่านคำอักษรสูงคำเป็นและคำตายที่ผู้วิจัยกำหนดให้จากบัตรคำ
 ผู้วิจัยเสริมแรงโดยการชมเชยนักเรียนที่อ่านได้
3. เมื่อนักเรียนอ่านได้แล้ว นักเรียนช่วยกันนำคำจากบัตรคำไปติดที่บานนิเทศโดยติดตามการแบ่งเป็นอักษรสูงคำเป็นและคำตาย
4. ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันสรุปอักษรสูงคำเป็นและคำตายจากการสังเกต คำที่ผู้วิจัยกำหนดให้

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ

1. ผู้วิจัยให้นักเรียนจับคู่โดยการให้เพื่อนสอนเพื่อนอ่านคำที่สะกดด้วยอักษรสูงคำเป็นและอักษรสูงคำตายจากใบกิจกรรมที่ผู้วิจัยกำหนดให้
2. นักเรียนฝึกอ่านสะกดคำและนำเสนอหน้าชั้นเรียนโดยการอ่านคำที่ตนเองรับผิดชอบและนักเรียนสุมถามเพื่อนในชั้นเรียนว่าคำที่ตนเองอ่านเป็นเสียงวรรณยุกต์ใด ผู้วิจัยให้การเสริมแรงโดยการชมเชยนักเรียนที่อ่านได้ถูกต้องและให้กำลังใจนักเรียนที่อ่านไม่ถูกต้อง
3. ผู้วิจัยทบทวนการให้ข้อสังเกตในการผันวรรณยุกต์อักษรสูงคำเป็นและคำตายจากแผ่นผังที่ผู้วิจัยกำหนดให้

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

นักเรียนร่วมกันอ่านคำผันวรรณยุกต์อักษรสูงคำเป็นและคำตายจากใบกิจกรรมที่กำหนดให้ แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม และให้นำกลับไปฝึกฝน ทบทวนให้คล่องแคล่วต่อที่บ้าน

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจในการร่วมกิจกรรมของนักเรียน
2. สังเกตการนำเสนอหน้าชั้นเรียนของนักเรียน

อาหารของตัวไหม

ใบหม่อนเป็นอาหารของตัวไหม ถ้าเราจะเลี้ยงไหมก็ต้องปลูกต้นหม่อน เพราะตัวไหมกิน ใบหม่อน ต้นหม่อนเป็นต้นไม้ที่ปลูกง่าย ต้นหม่อนจะขึ้นงอกงามดีในหน้าฝน ชาวบ้านจะเก็บใบหม่อนไปเลี้ยงตัวไหม ตัวไหมจะทำรังเป็นใยหุ้มตัว เขาจะเอาใยไหมไปทอเป็นผ้าไหม ผ้าไหมใช้ตัดเสื้อผ้าและทำกระเป๋าถือได้สวยงาม

โปรแกรมการฝึกการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม

ครั้งที่ 6

การเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเรื่อง การผันวรรณยุกต์อักษรสามหมู่
ชื่อกิจกรรม การเรียนรู้แบบบูรณาการเรื่อง ความสามัคคี

เวลาที่ใช้ 50 นาที

วัตถุประสงค์ 1. เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำ
2. เพื่อพัฒนาทักษะการผันวรรณยุกต์อักษรสูงคำเป็นและคำตาย

อุปกรณ์ 1. บัตรคำ
2. แผ่นผัง
3. ใบความรู้เรื่อง ความสามัคคี

การดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

1. ผู้วิจัยทักทายนักเรียนและให้นักเรียนเล่นเกมเติมวรรณยุกต์ลงในคำที่ผู้วิจัยกำหนดให้
2. นักเรียนร่วมกันเติมวรรณยุกต์อักษรสูงคำเป็นและคำตายที่ผู้วิจัยกำหนดให้จากบัตรคำ
ผู้วิจัยเสริมแรงโดยการชมเชยนักเรียนที่ตอบได้
3. เมื่อนักเรียนอ่านได้แล้ว นักเรียนช่วยกันนำคำจากบัตรคำไปติดที่ป้ายนิเทศโดยติดตามการแบ่งเป็นอักษรสูงคำเป็นและคำตาย
4. นักเรียนร่วมกันอ่านสะกดคำอีกครั้ง

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ

1. ผู้วิจัยให้นักเรียนจับคู่โดยการให้เพื่อนสอนเพื่อนอ่านคำที่สะกดด้วยอักษรสูงคำเป็นและอักษรสูงคำตายจากใบกิจกรรมที่ผู้วิจัยกำหนดให้
2. นักเรียนฝึกอ่านสะกดคำและนำเสนอหน้าชั้นเรียนโดยการอ่านคำที่ตนเองรับผิดชอบและนักเรียนสุ่มถามเพื่อนในชั้นเรียนว่าคำที่ตนเองอ่านเป็นอักษรสูงคำเป็นหรือคำตาย ผู้วิจัยให้การเสริมแรงโดยการชมเชยนักเรียนที่อ่านได้ถูกต้องและให้กำลังใจนักเรียนที่อ่านไม่ถูกต้อง
3. ผู้วิจัยให้ข้อสังเกตการอ่านออกเสียงอักษรสูงคำเป็นและคำตายจากแผ่นผังที่ผู้วิจัยกำหนดให้

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

นักเรียนและผู้วิจัยร่วมกันสรุปการผันวรรณยุกต์อักษรสูงคำเป็นและคำตาย และนักเรียนฝึกอ่านคำจากแบบฝึกหัดที่ผู้วิจัยกำหนดให้

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจในการร่วมกิจกรรมของนักเรียน
2. สังเกตการนำเสนอหน้าชั้นเรียนของนักเรียน

ความสามัคคี

มีมดแดงฝูงหนึ่งทำรังอยู่บนต้นมะไฟในป่าใหญ่ มันช่วยกันทำงานหาอาหาร คอยดูแลเอาใจใส่ไม่ให้สัตว์อื่นเข้ามาใกล้รังของมัน

อยู่มาเข้าวันหนึ่ง ได้มีช้างเกเรผ่านมา เมื่อเห็นรังมดแดงจึงมองด้วยความสงสัยว่านี่คืออะไร คิดแล้วก็เอาจริงไปเขย่ารังมดแดงด้วยความอยากรู้ อยากเห็น

มดแดงที่อยู่ในรังมองหน้ากันด้วยความตกใจ คิดว่าโลกถล่มจนกระทั่งออกมาดู พบช้างเกเรกำลังเอาจริงรังมดแดง มดแดงในฝูงส่งเสียงร้องบอกกันต่อๆว่า ต้องช่วยกันป้องกันรัง จึงช่วยกันรุมกัดเจ้าช้างเกเร ทั้งในหูและปลายงวง ทำให้ช้างเกเรเจ็บปวดมากวิ่งหนีจากไป พ่อมดแดงจึงพูดว่าเราป้องกันรังที่อยู่อาศัยไว้ได้เพราะความสามัคคี

โปรแกรมการฝึกการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม

ครั้งที่ 7

การเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเรื่อง การผันวรรณยุกต์อักษรสามหมู่
ชื่อกิจกรรม การเรียนรู้แบบบูรณาการเรื่อง “พระคุณที่สาม”

เวลาที่ใช้ 50 นาที

วัตถุประสงค์ 1. เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำ
2. เพื่อพัฒนาทักษะการผันวรรณยุกต์อักษรตัวคำเป็นและคำตาย

อุปกรณ์ 1. บัตรคำ
2. แผ่นผัง
3. ใบความรู้เรื่อง “พระคุณที่สาม”

การดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ชั้น ดังนี้

ชั้นที่ 1 ชั้นนำ

1. ผู้วิจัยทักทายนักเรียนและร้องเพลง “พระคุณที่สาม” นักเรียนร้องตามพร้อมกัน
2. นักเรียนร่วมกันร้องเพลง ผู้วิจัยเสริมแรงโดยการชมเชยนักเรียนที่ร้องได้
3. เมื่อนักเรียนร้องเพลงได้แล้ว นักเรียนช่วยกันบอกว่าในบทเพลง “พระคุณที่สาม”

มีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไร และข้อคิดที่ได้จากเรื่องคือ อะไร

4. ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันสรุปใจความสำคัญและข้อคิดของบทเพลง

ชั้นที่ 2 ชั้นดำเนินการ

1. ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 3-4 คน โดยให้แต่ละกลุ่มจับฉลากหาคำในบทเพลง พระคุณที่สาม ดังนี้

- กลุ่มที่ 1 หาคำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรตัวคำเป็น
- กลุ่มที่ 2 หาคำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรตัวคำตาย

2. นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนคำที่ตนเองรับผิดชอบลงในบัตรคำและส่งตัวแทนออกไปนำเสนอหน้าชั้นเรียนโดยการชูบัตรคำและอ่านนำ ทุกคนอ่านตาม ผู้วิจัยเสริมแรงโดยการให้คำชมเชยแก่นักเรียนที่อ่านได้ถูกต้อง และให้กำลังใจแก่นักเรียนที่อ่านไม่ถูกต้อง

3. ผู้วิจัยให้ข้อสังเกตในการผันวรรณยุกต์อักษรตัวคำเป็นและคำตายจากแผ่นผังที่ผู้วิจัยกำหนดให้

4. นักเรียนนำคำที่แต่ละกลุ่มหาได้จากบทเพลง “พระคุณที่สาม” มาเติมลงในแผนผังในใบกิจกรรมที่ผู้วิจัยกำหนดให้และฝึกอ่านร่วมกัน

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

นักเรียนร่วมกันสรุปการผันวรรณยุกต์อักษรต่ำคำเป็นและคำตายแล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม แล้วให้นักเรียนฝึกอ่านฝึกอ่านคำจากแบบฝึกที่ผู้วิจัยกำหนดให้ และให้นำกลับไปฝึกฝน ทบทวนให้คล่องแคล่วต่อไปบ้าน

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจในการร่วมร้องเพลงและการแสดงความคิดเห็น
2. สังเกตการนำเสนอหน้าชั้นเรียนของนักเรียน

พระคุณที่สาม

ครูบาอาจารย์ที่ท่านประทานความรู้มาให้	อบรมจิตใจให้รู้ผิดชอบชั่วดี
ก่อนจะนอนสวดมนต์อันนอนทุกที	ขอกุศลบุญบารมีส่งเสริมครูนี้ให้ร่มเย็น
ครูมีบุญคุณจึงขอเทิดทูนเอาไว้เหนือเกล้า	ท่านสอนสั่งเราอบรมให้เราไม่เวียน
ท่านอุทิศไม่คิดถึงความยากเย็นสอนให้รู้ชัดเจน	เฝ้าแน่นเฝ้าแน่นะมิได้อำพราง
พระคุณที่สามงดงามแจ่มใส	แต่ว่าใครหนอใครเปรียบเปรยครูไว้ว่าเป็นเรือจ้าง
พลัดจากความจริงยิ่งเห็นว่าผิดทาง	มีใครหนอบ้างแนะนำทางอย่างครู
บุญเคยทำมาแต่ปางใดๆ เรายกให้ท่าน	ตั้งใจกราบกรานระลึกคุณท่านกตัญญู
โรคและภัยอย่าหมายแผ้วพาลคุณครู	ขอกุศลผลบุญค่าฐให้ครูเป็นสุขชั่ววันนิรันดร

โปรแกรมการฝึกการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมทางสังคม

ครั้งที่ 8

การเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเรื่อง การผันวรรณยุกต์อักษรสามหมู่
ชื่อกิจกรรม การเรียนรู้แบบบูรณาการเรื่อง “คนเรียนหนังสือเป็นคนฉลาด”

เวลาที่ใช้ 50 นาที

วัตถุประสงค์ 1. เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำ
2. เพื่อพัฒนาทักษะการผันวรรณยุกต์อักษรตัวคำเป็นและคำตาย

อุปกรณ์ 1. บัตรคำ
2. แผ่นผัง
3. ใบความรู้เรื่อง “คนเรียนหนังสือเป็นคนฉลาด”

การดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ชั้น ดังนี้

ชั้นที่ 1 ชั้นนำ

1. ผู้วิจัยทักทายนักเรียนและให้นักเรียนอ่านคำอักษรตัวคำเป็นและคำตายที่ผู้วิจัยกำหนดให้จากบัตรคำ
2. นักเรียนร่วมกันอ่านคำอักษรตัวคำเป็นและคำตายที่ผู้วิจัยกำหนดให้จากบัตรคำ ผู้วิจัยเสริมแรงโดยการชมเชยนักเรียนที่อ่านได้
3. เมื่อนักเรียนอ่านได้แล้ว นักเรียนช่วยกันนำคำจากบัตรคำไปติดที่ป้านนิเทศโดยติดตามการแบ่งเป็นอักษรตัวคำเป็นและคำตาย
4. ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันสรุปอักษรตัวคำเป็นและคำตายจากการสังเกต คำที่ผู้วิจัยกำหนดให้

ชั้นที่ 2 ชั้นดำเนินการ

1. ผู้วิจัยให้นักเรียนจับคู่ เพื่อนสอนเพื่อนอ่านสะกดคำและผันวรรณยุกต์อักษรตัวคำในใบกิจกรรมที่ผู้วิจัยกำหนดให้ (นักเรียนแต่ละคู่จะได้คำศัพท์ไม่เหมือนกัน)
2. นักเรียนแต่ละคู่ออกไปอ่านออกเสียงให้เพื่อนฟัง
3. นักเรียนนำคำที่กลุ่มของตนเองรับผิดชอบมาเขียนเป็นตารางการผันอักษร
4. ผู้วิจัยฝึกนักเรียนผันวรรณยุกต์และอ่านสะกดคำทีละคน ผู้วิจัยให้การเสริมแรงนักเรียนที่อ่านได้ถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

นักเรียนร่วมกันสรุปการผันวรรณยุกต์อักษรต่ำคำเป็นและคำตายแล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม แล้วให้นักเรียนฝึกอ่านฝึกอ่านคำจากแบบฝึกที่ผู้วิจัยกำหนดให้ และให้นำกลับไปฝึกฝน ทบทวนให้คล่องแคล่วต่อไปที่บ้าน

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเพลง
2. สังเกตการนำเสนอหน้าชั้นเรียนของนักเรียน

คนเรียนหนังสือเป็นคนฉลาด

ในสมัยก่อนไม่มีโรงเรียน เด็กผู้ชายเรียนหนังสือกับพระที่วัด เด็กผู้หญิงเรียนหนังสือที่บ้าน พ่อแม่ปู่ย่าตายายจะสอนให้อ่านเขียน คนรู้หนังสือจึงมีน้อยเพราะไม่เห็นประโยชน์ที่จะเรียนหนังสือ ทำให้อ่านและเขียนหนังสือไม่เป็น คนไม่รู้หนังสือจะค้าขายทำงานหาเงินได้ไม่ดี เพราะไม่มีความรู้ ไม่มีความฉลาด

สมัยนี้มีโรงเรียนให้เรียนหนังสือ มีครูสอนหนังสือ ถ้านักเรียนอยากเป็นคนฉลาด ต้องไปเรียนหนังสือที่โรงเรียน จะได้มีความรู้เมื่อมีความรู้แล้ว จะคิดจะทำอะไรจะทำได้ดี โรงเรียนเป็นที่หาความรู้ มีครูสอนให้นักเรียนรู้จักคิด รู้จักพูดดี รู้จักทำดี สอนให้รู้เรื่องราวต่างๆของบ้านเมือง จะได้รู้วิชาทำมาหากิน รู้วิธีทำงานได้ดี คนไม่เรียนหนังสือเป็นคนโง่

ถ้านักเรียนไม่อยากเป็นคนโง่ อยากเป็นคนฉลาดต้องขยันเรียนหนังสือ หมั่นไปโรงเรียน ไม่ต้องให้พ่อแม่เตือน โตขึ้นจะได้เป็นคนฉลาด มีความรู้ มีงานทำ พ่อแม่จะได้ชื่นใจ

โปรแกรมการฝึกการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม

ครั้งที่ 9

การเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเรื่อง การผันวรรณยุกต์อักษรสามหมู่
ชื่อกิจกรรม การเรียนรู้แบบบูรณาการเรื่อง “น้ำใจนักกีฬา”

เวลาที่ใช้ 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำ
2. เพื่อพัฒนาทักษะการผันวรรณยุกต์อักษรตัวคำเป็นและคำตาย

อุปกรณ์

1. บัตรคำ
2. แผ่นผัง
3. ใบความรู้เรื่อง น้ำใจนักกีฬา

การดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

1. ผู้วิจัยทักทายนักเรียนและให้นักเรียนอ่านคำอักษรตัวคำเป็นและคำตายที่ผู้วิจัยกำหนดให้จากบัตรคำ
2. นักเรียนร่วมกันอ่านคำอักษรตัวคำเป็นและคำตายที่ผู้วิจัยกำหนดให้จากบัตรคำ
ผู้วิจัยเสริมแรงโดยการชมเชยนักเรียนที่อ่านได้
3. เมื่อนักเรียนอ่านได้แล้ว นักเรียนช่วยกันนำคำจากบัตรคำไปติดที่ป้ายนิเทศโดยติดตามการแบ่งเป็นอักษรตัวคำเป็นและคำตาย
4. ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันสรุปอักษรตัวคำเป็นและอักษรตัวคำตายจากการสังเกต คำที่ผู้วิจัยกำหนดให้

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ

1. ผู้วิจัยให้นักเรียนจับคู่โดยการให้เพื่อนสอนเพื่อนอ่านคำที่สะกดด้วยอักษรตัวคำเป็นและอักษรตัวคำตายจากใบกิจกรรมที่ผู้วิจัยกำหนดให้
2. นักเรียนฝึกอ่านสะกดคำและนำเสนอหน้าชั้นเรียนโดยการอ่านคำที่ตนเองรับผิดชอบ และนักเรียนสุ่มถามเพื่อนในชั้นเรียนว่าคำที่ตนเองอ่านเป็นเสียงวรรณยุกต์ใด ผู้วิจัยให้การเสริมแรงโดยการชมเชยนักเรียนที่อ่านได้ถูกต้องและให้กำลังใจนักเรียนที่อ่านไม่ถูกต้อง

3. ผู้วิจัยทบทวนการให้ข้อสังเกตในการผันวรรณยุกต์อักษรต่ำคำเป็นและคำตายจากแผนผังที่ผู้วิจัยกำหนดให้

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

นักเรียนร่วมกันอ่านคำผันวรรณยุกต์อักษรต่ำคำเป็นและคำตาย จากใบกิจกรรมที่ผู้วิจัยกำหนดให้ แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม และให้นักเรียนกลับไปฝึกฝน ทบทวนให้คล่องแคล่วที่บ้าน

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจในการร่วมกิจกรรมของนักเรียน
2. สังเกตการนำเสนอหน้าชั้นเรียนของนักเรียน

น้ำใจนักกีฬา

เด็กผู้ชายชอบเล่นฟุตบอล การเล่นฟุตบอลเป็นการออกกำลังกายที่ดี และเป็นกีฬาที่ฝึกให้เด็กเล่นเป็นหมู่ ผู้เล่นฟุตบอลต้องไม่ทะเลาะกัน ถ้าเราเล่นฟุตบอลแพ้เราก็ต้องยอมรับ และไม่โทษกันว่าใครเล่นไม่ดี เราจึงจะได้ชื่อว่าเป็นผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา

โปรแกรมการฝึกการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม

ครั้งที่ 10

การเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเรื่อง การผันวรรณยุกต์อักษรสามหมู่
ชื่อกิจกรรม การเรียนรู้แบบบูรณาการเรื่อง “ คนขยัน ”

เวลาที่ใช้ 50 นาที

วัตถุประสงค์ 1. เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำ
2. เพื่อพัฒนาทักษะการผันวรรณยุกต์อักษรต่ำคำเป็นและคำตาย

อุปกรณ์ 1. บัตรคำ
2. แผ่นผัง
3. ป้ายนิเทศ
4. ใบความรู้เรื่อง คนขยัน

การดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

1. ผู้วิจัยทักทายนักเรียนและให้นักเรียนเล่นเกมเติมวรรณยุกต์ลงในคำที่ผู้วิจัยกำหนดให้
2. นักเรียนร่วมกันเติมวรรณยุกต์อักษรต่ำคำเป็นและคำตายที่ผู้วิจัยกำหนดให้จากบัตรคำ ผู้วิจัยเสริมแรงโดยการชมเชยนักเรียนที่ตอบได้
3. เมื่อนักเรียนอ่านได้แล้ว นักเรียนช่วยกันนำคำจากบัตรคำไปติดที่ป้ายนิเทศโดยติดตามการแบ่งเป็นอักษรต่ำคำเป็นและคำตาย
4. นักเรียนร่วมกันอ่านสะกดคำอีกครั้ง

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ

1. ผู้วิจัยให้นักเรียนจับคู่โดยการให้เพื่อนสอนเพื่อนอ่านคำที่สะกดด้วยอักษรต่ำคำเป็นและอักษรสูงคำตายจากใบกิจกรรมที่ผู้วิจัยกำหนดให้
2. นักเรียนฝึกอ่านสะกดคำและนำเสนอหน้าชั้นเรียนโดยการอ่านคำที่ตนเองรับผิดชอบและนักเรียนสุ่มถามเพื่อนในชั้นเรียนว่าคำที่ตนเองอ่านเป็นอักษรต่ำคำเป็นหรือคำตาย
3. ผู้วิจัยให้ข้อสังเกตการอ่านออกเสียงอักษรต่ำคำเป็นและคำตายจากแผ่นผังที่ผู้วิจัยกำหนดให้

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

นักเรียนร่วมกันสรุปการผันวรรณยุกต์อักษรต่ำคำเป็นและคำตายแล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม และให้นักเรียนกลับไปฝึกฝน ทบทวนให้คล่องแคล่วต่อที่บ้าน

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจในการร่วมกิจกรรมของนักเรียน
2. สังเกตการนำเสนอหน้าชั้นเรียนของนักเรียน

คนขยัน

คนขยันชอบทำงาน และหมั่นหาความรู้ เพื่อจะได้ทำงานด้วยความฉลาดและรอบคอบ ดังตัวอย่าง ป้าเฉลียว ป้าเฉลียวเป็นคนขยันจึงตื่นนอนแต่เช้า ทำขนมเม็ดขนุนและข้าวเหนียวสังขยา ไปขายที่ตลาด ป้าเฉลียวบอกใครๆว่า ถ้าคนเราขยัน ทำงานมีระเบียบ รู้วิธีทำมาหากิน ก็จะไม่อดตาย

โปรแกรมการฝึกการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม

ครั้งที่ 11

การเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเรื่อง การผันวรรณยุกต์อักษรสามหมู่
ชื่อกิจกรรม การเรียนรู้แบบบูรณาการเรื่อง “ผ้าไหมในเรือ”

เวลาที่ใช้ 50 นาที

วัตถุประสงค์ 1. เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำ
2. เพื่อพัฒนาทักษะการผันวรรณยุกต์อักษรสูง อักษรกลางและอักษรต่ำ

อุปกรณ์ 1. บัตรคำ
2. แผ่นผัง
3. ป้ายนิเทศ
4. ใบความรู้เรื่อง ผ้าไหมในเรือ

การดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

1. ผู้วิจัยทักทายนักเรียนและให้นักเรียนอ่านบทกลอน ผ้าไหมในเรือ พร้อมทั้งให้นักเรียนบอกคำอักษรสูง อักษรกลาง และอักษรต่ำในบทกลอน
2. นักเรียนร่วมกันอ่านคำและบอกคำที่ผู้วิจัยกำหนดให้จากบัตรคำ ผู้วิจัยเสริมแรงโดยการชมเชยนักเรียนที่ตอบได้
3. นักเรียนร่วมกันอ่านสะกดคำอีกครั้ง

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ

1. ผู้วิจัยให้นักเรียนจับคู่โดยการให้เพื่อนสอนเพื่อนอ่านคำที่สะกดด้วยอักษรสูง อักษรกลาง และอักษรต่ำ จากใบกิจกรรมที่ผู้วิจัยกำหนดให้
2. นักเรียนฝึกอ่านสะกดคำและนำเสนอหน้าชั้นเรียนโดยการอ่านคำที่ตนเองรับผิดชอบและนักเรียนสุ่มถามเพื่อนในชั้นเรียนว่าคำที่ตนเองอ่านเป็นคำเป็นหรือคำตาย
3. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านผันวรรณยุกต์ทีละคน ถ้าใครอ่านได้ถูกต้องผู้วิจัยให้การเสริมแรงโดยให้คำชมเชย
4. ผู้วิจัยให้ข้อสังเกตการอ่านออกเสียงอักษรสูง อักษรกลางและอักษรต่ำคำเป็น และคำตายจากแผ่นผังที่ผู้วิจัยกำหนดให้

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

นักเรียนร่วมกันสรุปการผันวรรณยุกต์อักษรสูง อักษรกลาง และอักษรต่ำคำเป็นและคำตายแล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม แล้วให้นักเรียนฝึกอ่านคำจากแบบฝึกที่ผู้วิจัยกำหนดให้

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจในการร่วมกิจกรรมของนักเรียน
2. สังเกตการนำเสนอหน้าชั้นเรียนของนักเรียน

ผ้าไหมในเรือ

เรือเอยเรือใบ	ลำใหญ่ใบหนา
แล่นลอยถึงท่า	แล่นมาหาใคร
เวลาใกล้ค่ำ	ลอยลำนน้ำใส
แล่นมาหาใคร	สิ่งใดในเรือ
ผ้าเอยผ้าไหม	ใยฝ้ายงามเหลือ
ใช้ผ้าตัดเสื้อ	เพื่อให้แก้วตา
ปักลายหัวใจ	ปักใส่ในผ้า
เพื่อให้แก้วตา	ฝากมาในเรือ

โปรแกรมการฝึกการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม

ครั้งที่ 12

การเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเรื่อง การผันวรรณยุกต์อักษรสามหมู่

ปัจจัยนิเทศ

ชื่อกิจกรรม การเรียนรู้แบบบูรณาการเรื่อง “ปัจจัยนิเทศ”

เวลาที่ใช้ 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีทักษะในการอ่านสะกดคำและผันวรรณยุกต์ อักษรสูง อักษรกลางและอักษรต่ำได้ถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนได้สังเกตข้อแตกต่างการอ่านออกเสียงคำที่มีรูปวรรณยุกต์แตกต่างกัน

การดำเนินการทดลอง

1. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุป ทบทวนสิ่งที่ได้เรียนรู้มาทั้งหมด
2. ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมถึงความสำคัญของการอ่านผันวรรณยุกต์และการอ่านสะกดคำ
3. ผู้วิจัยกล่าวขอให้นักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการทดลองและกล่าวปิดการทดลอง

การประเมินผล

1. สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม
2. สังเกตการตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็นของนักเรียน

ภาคผนวก ข

1. แบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาไทย

แบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาไทย

ตอนที่ 1

ให้นักเรียนอ่านผันวรรณยุกต์จากคำที่กำหนดให้และเติมคำให้ถูกต้อง ดังต่อไปนี้

คำศัพท์	เสียงสามัญ	เสียงเอก	เสียงโท	เสียงตรี	เสียงจัตวา	ไตรยางค์
1. กวาง						
2. หาย						
3. คว่ำ						
4. แม่น						
5. คืบ						
6. เสียด						
7. บาน						
8. ขาว						
9. นั่ง						
10. จา						
11. เต่า						
12. ช่วย						
13. คา						
14. ฝ่าย						
15. ยาม						
16. กลั้ว						
17. วาน						
18. รong						
19. เสื้อ						
20. นำ						

ตอนที่ 2 จงเติมวรรณยุกต์ตรงคำที่กำหนด ให้ได้ความหมายที่ถูกต้อง

☐	☐ ☐	☐
1. ลูกเจี๊ยะบ	แม่น้ำ	ตุกตา
☐ ☐	☐ ☐	☐ ☐
2. กวยเตี๊ยะว	หมผา	วายนน้ำ
☐	☐ ☐	☐
3. กระเปา	เกาอี้	จิงจก
☐	☐	☐ ☐
4. โตะกลม	แวนตา	ทองทุง
☐	☐	☐ ☐
5. หองเรียน	ความรู้	หนาตาง
☐	☐ ☐ ☐	☐ ☐
6. ตักแตน	กลวยนาวา	พอแม
☐ ☐	☐ ☐	☐
7. บะหมี่เกี๊ยะว	นอยหนา	ลั่นทม
☐ ☐	☐ ☐	☐
8. ทุงหญ้า	คางคาว	หนุ่มสาว
☐	☐	☐
9. ปีนปาย	ผลไม	กาเหว่า
☐ ☐	☐ ☐	☐
10. ปากวาง	เปรี้ยวจืด	กุยช่าย

ภาคผนวก ค

ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ทางสถิติ

ตาราง 5 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการอ่านภาษาไทย นักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลัง
ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม

คนที่	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง
1	13	24
2	17	27
3	19	26
4	16	25
5	21	29
6	18	27
7	17	28

ตาราง 6 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการอ่านภาษาไทย นักเรียนกลุ่มควบคุมก่อน และ หลังได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม

คนที่	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง
1	14	17
2	16	21
3	15	18
4	18	22
5	19	23
6	20	22
7	18	21

ตาราง 7 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนคะแนนทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมกับนักเรียนที่ไม่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม

คนที่	กลุ่มที่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม		คนที่	กลุ่มที่ไม่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม	
	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง		ก่อนทดลอง	หลังทดลอง
1	13	24	1	14	17
2	17	27	2	16	21
3	19	26	3	15	18
4	16	25	4	18	22
5	21	29	5	19	23
6	18	27	6	20	22
7	17	28	7	18	21

ตาราง 8 แสดงผลต่างทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการ
ควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม

คนที่	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	ผลต่าง	ผลต่างยกกำลัง สอง
1	13	24	11	121
2	17	27	10	100
3	19	26	7	49
4	16	25	9	81
5	21	29	8	64
6	18	27	9	81
7	17	28	11	121
N = 7	$\bar{X} = 17.29$ S = 2.28	$\bar{X} = 26.57$ S = 1.62	$\Sigma D = 65$	$\Sigma D^2 = 617$

ตาราง 9 แสดงผลต่างทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มที่ไม่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการ ควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม

คนที่	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	ผลต่าง	ผลต่างยกกำลัง สอง
1	14	17	3	9
2	16	21	5	25
3	15	18	3	9
4	18	22	4	16
5	19	23	4	16
6	20	22	2	4
7	18	21	3	9
N = 7	$\bar{X} = 17.14$ S = 4.14	$\bar{X} = 20.57$ S = 4.54	$\Sigma D = 24$	$\Sigma D^2 = 88$

ตาราง 10 แสดงการเปรียบเทียบผลต่างของคะแนนทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมกับกลุ่มที่ไม่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม

คนที่	กลุ่มที่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม			กลุ่มที่ไม่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม		
	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	ผลต่าง (D)	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	ผลต่าง (D)
1	13	24	11	13	24	3
2	17	27	10	17	27	5
3	19	26	7	19	26	3
4	16	25	9	16	25	4
5	21	29	8	21	29	4
6	18	27	9	18	27	2
7	17	28	11	17	28	3
	$\bar{X}_{\text{diff}} = 9.29$ $S_{\text{diff}} = 1.36$			$\bar{X}_{\text{diff}} = 3.43$ $S_{\text{diff}} = .52$		

ตาราง 11 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อและแสดงค่าความเชื่อมั่นของ
แบบทดสอบ ทักษะการอ่านภาษาไทย

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นราย ข้อ	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นราย ข้อ
1	2.71	16	5.92
2	4.05	17	6.33
3	2.95	18	3.84
4	4.3	19	5.26
5	4.33	20	4.06
6	4.74	21	2.29
7	5.68	22	3.47
8	6.25	23	3.23
9	5.83	24	2.52
10	5.0	25	2.41
11	5.88	26	2.27
12	6.4	27	2.63
13	4.57	28	3.0
14	2.88	29	1.77
15	4.5	30	3.13

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .824

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อสกุล	นางสาวจาวรรณณี เหล่าดี
วันเดือนปีเกิด	13 กรกฎาคม พ.ศ. 2521
สถานที่เกิด	อ.มัญจาคีรี จ. ขอนแก่น
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	96 หมู่ 3 ตำบลชัยมะกรูด อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว เบอร์โทรศัพท์ 089-0367658
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครู คศ. 1
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านนาดี อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว เบอร์โทรศัพท์ 037- 250032
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2533	ประถมศึกษา จากโรงเรียนบ้านขามคูราชบุรีอุบลรัตน์ ตำบลสวนหม่อน อำเภอมัญจาคีรี จังหวัดขอนแก่น
พ.ศ. 2536	มัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น
พ.ศ. 2539	มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น
พ.ศ. 2543	ปริญญาตรีศึกษาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา จากมหาวิทยาลัยขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น
พ.ศ. 2550	ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จังหวัดกรุงเทพมหานคร